

Södermanlands-Nerikes Nation
Majhälsning till landsmännen 2023. Årgång 96.

Innehåll

Några ord från redaktörerna	3
Från höst till höst	4
Från vår till vår	7
Nationens ekonomi 2022	12
En inspektorsskiftesbal väl värd väntan	16
Nationens förste inspektor.....	19
Avlidna sedan föregående Majhälsning.....	44
Ämbetsförteckning hösten 2022 till och med våren 2023	45

Majhälsning till landsmännen startade 1928. Den utges sedan 1974 av Södermanlands-Nerikes nations seniorförening. Register för tidigare årgångar finns i Majhälsning 1937, 1947, 1957, 1967, 1982, 1992, 2002, 2012 och 2022.

Majhälsningen distribueras genom

Södermanlands-Nerikes nation

S:t Olofsgatan 16

753 12 Uppsala

Tel. 018-15 40 60

E-post: info@snerikes.se

Seniorföreningen finns förstås på Facebook; följ oss gärna!

Seniorföreningens styrelse

Ordförande

Kristina Furusten

Ledamöter

Caroline Burén

Johanna Ingvarsson

Birger Kristiansson

Monica Landmark

Annika Otterstedt

Carl von Schantz

Theodor Söderberg

Fredrik Åqvist

Wilbrand

Inspektör

Per Ström

Förste kurator

Karl Fredrik Pettersson

Alumnsamordnare

Kajsa Bängs

Redaktörer

Lovisa Stenström

Tove Åkerrén Ögren

Seniorföreningen är öppen för nya och gamla medlemmar samt andra intresserade gynnare av nationen. Detta betyder, att just Du kan uppmana de vänner som gärna följer med på nationens fester att gå med! Föreningens bankgironummer är 5613-0032. Avgiften för ständigt medlemskap är 700 kr för dig över 30 år och 350 kr för dig som är 29 år och under.

Några ord från redaktörerna

Så har ännu ett år gått, och både vårsolens strålar och Majhälsningen är ett kärt återseende. Är det inte så att det här med nationsliv går i cykler på samma sätt som årstiderna? Vi redaktörer var till exempel ämbetsverkare på nationen tillsammans för sisådär tio år sedan, för att nu återigen arbeta sida vid sida i nationens tjänst.

Även för dig, kära södermanland-neriking, gissar vi att det senaste året präglats av återseenden. Det är mycket som ska tas igen efter år av pandemi och restriktioner. Äntligen har vi fått fira Valborg som sig bör, återigen har vi fått trängas på Bryggan och så har vi äntligen kunnat installera vår nye inspektör Per Ström och tacka av Johan Åqvist som gått i välförtjänt inspektorspension, för att bara nämna några saker.

Vi bjuder i detta nummer av Majhälsningen på en text om Inspektörsskiftesbalen som till sist kunde genomföras, men även om det som inte blev av. Och på tal om inspektörer, som blivit lite av ett inofficiellt tema för detta års hälsning, finner du med start på s. 19 en utförlig artikel om Södermanlands-Nerikes nations allra första inspektör, författad av ingen mindre än vår egen proinspektör.

Visste ni förresten att vi hade äran att fira allt detta tillsammans med en 125-åring? År 2022 fyllde nämligen vårt kära nationshus 125 år, och vi hoppas att det får stå kvar i många hundra år till, lika fullt av vårsuktande studenter med tillförsikt och framtidstro, nu som då.

Tove Åkerrén Ögren & Lovisa Stenström
Redaktörer

Från höst till höst

av Seniorföreningens ordförande Kristina Furusten

Äntligen, efter år av väntan, släppte myndigheterna till slut på pandemirestriktionerna och i september 2021 fick vi i Seniorföreningens styrelse information från förste kurator Ingrid Heed om att vi kunde hålla Höstgasque på nationen igen. Inbjudningar skickades ut till Seniorföreningens medlemmar av alumn-samordnare Georg Holmén och aldrig förr har sittingsbiljetterna tagit slut så snabbt. Glädjen var således stor när vi åter kunde samlas fysiskt på den bästa av nationer för att hålla gasque i vår storslagna festsal lördagen den 9 oktober.

På årsmötet, som hölls i nationens nyinvigda lokaler i Brundisium, fick Caroline Burén och Fredrik Åqvist Wilbrand förnyat förtroende som ledamöter för ytterligare en mandatperiod och Charlotte Bernhardsson valdes in på fyllnadsval. För att precisera Seniorföreningens egentliga uppdrag antogs en stadgeändring där föreningens syfte beskrivs vara att ”sammanskyta olika generationers medlemmar av Södermanlands-Nerikes nation, värna dess historia och främja dess utveckling”. Ett ambitiöst syfte som uttrycker tydliga kärnvärden för föreningens verksamhet och som alla närvarande seniorer kunde skriva under på och rösta igenom. Som ett led i att rekrytera fler södermanland-nerikingar till Seniorföreningen beslutade årsmötet även att halvera medlemsavgiften för alla nya medlemmar under 30 år. Efter genomklubbade beslut, utdelning av halsband till kuratorer emeriti och sedvanlig tårta och punsch fortsatte årsmötetsdeltagarna sedan till nationshuset för årets största fest. Kvällen till ära delades Seniorföreningens nya pin ut till närvarande medlemmar.

Ljudnivån var hög och trängseln var stor i pub och trapphus och det kändes ovant att plötsligt få mingla på liten yta efter 18 månader med fysisk distansering. Stämningen var mycket hög och vi var många som innerligt längtat efter att åter få gå på gasque efter det ofrivilliga uppehållet i traditionerna på grund av pandemin. Under fördrinken framträdde nationens nybildade manskör Sönerna och bjöd på vacker körsång. Därefter tog Hornboskapen över taktpinnen och Södermanlands regementes paradmarsch ljöd från balustraden och omfamnade oss alla med värme och glädje; nu var det gasque! Med inspektör Per Ström och proinspektör Christer Henriksén i täten tågade vi uppför trappan till festsalen. Klubbmästarna Peter Border och Linda Petersson hälsade seniorer och studenter varmt välkomna till 2021 års Höstgasque och möttes av jubel från en till brädden fylld festsal. Därefter fortskred kvällen med sång och musik från både Snerikekören och Hornboskapens veteraner. Seniorföreningens styrelseledamot Monica Landmark, som kvällen till ära var iklädd antik blå HB-kavaj, höll takten stadigt på sin bastuba och ackompanjerades entusiastiskt av en 180-

manna stor rytmsektion av kaffeskedar. Spexdirektörerna Karl Fredrik Pettersson och Emma Andersson bjöd på en kavalkad av TV-program från en svunnen tid med tablå-TV. I programmet Lyxfällan läxades en ung Winston Olsson upp av ekonomiprofessor Staffan Furusten för sitt slösaktiga tisdagsklubbande på nationen och Jacob Runold fick en total makeover i programmet Go'kväll. Hans mörka hårsvall förkortades radikalt av stylisten Ernst Furusten och Jacob fick lämna scenen med en modern men asymmetrisk frisyr. Därefter sändes finalen i programmet Wild Kids med lag Södermanland i gula lagtröjor, med lagkapten Ernst Furusten i spetsen, och lag Nerike i röda lagtröjor, med lagkapten Karl Fredrik Pettersson vid rodret. En tuff kamp utspelades där båda lagen till slut tillsammans gick segrande ur tävlingen, kanske en metafor för sammanläggningen av Södermanlands och Nerikes nation 1805. Gasquen avslutades därefter med dans till bandet Hi Five som bjöd på musik för alla generationer och som fick det fullsatta dansgolvet i festsalen att gunga fram till dess att kvällen var slut. Trötta men lyckliga över gasque IRL gick seniorer och studenter sedan hem till sina hotell- och studentrum eller åkte med den bokade bussen till Stockholm, för att vila efter en fantastisk kväll på den bästa av nationer.

Kristina Furusten med inspektor emeritus Johan Åqvist

Seniorföreningens styrelse kunde under året med stor glädje återuppta sina regelbundna fysiska styrelsemöten i Nyköpingsrummet i Stavenowska huset efter nästan två verksamhetsår med bara Teams-möten. De digitala mötena fungerade bra under pandemin men det personliga mötet ger, som alla säkert är eniga

om, en helt annan dynamik och energi. Att avsluta möteskvällen med middag i nationspuben tillför en extra dimension av närhet till nationen och dess nuvarande studenter. För att stärka samarbetet med nationen ytterligare och göra Seniorföreningen mer synlig så höll Nationsnämnden och Seniorföreningen ett gemensamt möte den 16 mars i festsalen där aktiva ämbetsverkare fick möjlighet att lära känna några seniorer och även uttrycka på vilket sätt de tycker att seniorföreningen kan bidra till nationen av idag.

Under våren 2022 upphörde covid-19 att klassas som en allmänfarlig sjukdom. Seniorföreningen kunde därför återigen bjuda in till AW i Stockholm. Den 12 maj träffades ett 30-tal seniorer från olika generationer på restaurang Matrosen på Skeppsbron i Stockholm för att äta smörrebröd och dricka nubbe. Snavsvisor från olika årtionden genljöd restaurangens lokaler och många var de södermanland-nerikingar som ville ta ton och anförda sällskapet i sånger från deras egen generations tid på nationen. Trots en stor spännvidd i ålderskillnad bland deltagarna så var det tydligt att alla seniorer delade en sann kärlek till nationen och att var och en bar på minnen som kommit att prägla dem för livet. I den stunden kände vi nog alla att vi sammanknöt olika generationer av medlemmar av Södermanlands-Nerikes nation och värnade dess historia. Seniorföreningens syfte synes vara flerfaldigt uppfyllt efter årets evenemang och vi kan konstatera att vi alla är sömmlandnärkingar hela livet!

Kristina Furusten
Seniorföreningens ordförande

Glada snerikingar på AW!

Från vår till vår

av Förste kurator Karl Fredrik Pettersson

Kära medlemmar av den bästa av nationer! Här följer en redogörelse för vad som har hänt vid nationen sedan föregående vår, närmare bestämt sedan vårterminen 2022 års andra ordinarie landskap.

Året har, likt året innan dess, sett väldigt annorlunda ut sett till hur nationens verksamhet har bedrivits de senaste åren. Nu var det återigen möjligt att göra allt som man varit tvungen att avstå från under åren med covid-19-pandemin. Under vårterminens andra ordinarie landskap valdes undertecknad till förste kurator för verksamhetsåret 2022–2023 samtidigt som valet av tredje kurator för samma tid fick bordläggas till vårens tredje ordinarie landskap, där Martin Wahlund valdes.

Kort därpå började planerna för det första sista april-firandet på två år utkristalliseras. Detta år skedde firandet tillsammans med Smålands nation, vilket gjorde att festen kunde nå nya höjder med det största valborgsfirandet nationen någonsin varit med och anordnat. Traditionsenligt anordnades Majmiddagen, där en delegation bestående av inspektorer, kuratorer, nationskaplan samt medlemmar av nationen började festen med att besöka nationsgravarna och visa sin vördnad inför de fallna landsmännen och landsmaninnorna. Under middagen installerades Emma Syrén Julin och Peder Johnson som hedersledamöter under salens jubel. Middagen innehöll även ett skifte av nationskaplan då den långvariga och trogna nationskaplanen Sigrid Ribbensson lämnade över rollen till Erik Ringheim.

Kort därpå var det dags för Vårbalen, med besök av våra vänner från runtom i världen. Extra roligt var det att våra vänner från S:t John's College vid universitetet i Cambridge kunde besöka oss och i samband med vårbalen få lära känna våra andra vänner från Nylands nation i Helsingfors, Keskioumalainen Osakunta i Helsingfors, Burschenschaft Arminia Marburg samt Blekingska nationen i Lund.

Samma Blekingska nation bjöd in oss till Lundakarnevalen inte mindre än en vecka senare. En busslast fylld med glada och exalterade aktiva åkte ner till Lund för att uppleva en helg med fart och fläkt likt inget annat. Trots att regnet som kom inte lämnade någon sneriking torr, var humöret på topp helgen igenom.

Trädning av förste kurator på vårbalen

Kort därefter slog Bryggan Sommarklubb upp sina portar. På ett storskaligt sätt kunde studenterna i Uppsala festa i en nautisk miljö under segel och på trädäck. Festen på Bryggan Sommarklubb fortsatte hela sommaren igenom, och de studenter som antingen inte lämnade lärdomens stad eller återvände från andra lärosäten visade på dansfeber vilket resulterade i att en och annan plankor behövde bytas.

I samband med att undertecknad och nationens nya tredje kurator klev på sattes planeringen för en fullskalig revolution igång. Återigen läste inspektoratet in upprorsmakarna, för att efter middagen visa prov på ödmjukhet och släppa ut stackarna. Många kuratorer från de andra nationerna i Uppsala besökte middagen och fick uppleva en kväll förgylld med god mat, dryck och den franska flaggans färger.

Efter att stormen kring revolutionen hade lagt sig fick medlemmarna av nationen njuta av fantastiska sommarkvarnar. Det var även en tid för nationens aktiva medlemmar att vila upp sig inför en höst fylld med fester och studier. För varje dag som gick kom terminsstarten närmare för de ansvariga för inskrivningen – recentiorsvärdarna och de internationella sekreterarna – som knappt kunde bärga sig från att ta emot de nya studenterna och introducera dem till nationen. Trycket för att gå med i nationen saknade motstycke och inskrivningen var fylld med exalterade recentiorer som alla ville bli medlemmar. Dag ut och dag in var det kö för att skriva in sig och det tog knappt en vecka innan platserna för nationens Recentiorsmottagning och Recentiorsgasque var slutsålda. En som hade en garanterad plats var Josefine Åhlund – utsedd till terminens recentior.

Vive la révolution!

Terminens verksamhet var igång för fullt och studenterna flockades till Snerikes som om det vore Uppsalas enda vattenhål. Nästa händelse vid nationen var Höstgasquen. De äldre snerikingarna fick träffa inte bara gamla vänner från förr, utan också visa de yngre hur man håller igång hela natten lång. Andra som kan festa hela natten lång är nationens vänner vid Nylands nation i Helsingfors, vilket en delegation från nationen blev varse veckan efter Höstgasquen.

Höstens andra ordinarie landskap kom som från ingenstans och bokslutet för både nationens verksamhet och Bryggan fastställdes. Vidare beviljades nationsnämndens ledamöter och brygganvärdarna ansvarsfrihet för den verksamhet som de bedrivit. Kvällen avslutades med konstaterandet att nationen hade valt Elias von Heijne till andre kurator för 2023. Hurra!

Sedan kom höstens stora händelse. Inspektorskiftesbalen! Under ledning av inspektorskiftesbalsgeneralerna, Mikaela Byberg och Martin Wahlund, kunde

nationen äntligen tacka av Johan Åqvist och fira in Per Ström som nationens inspektör. En kväll fylld med vackra uppträdanden, kraftfulla tal, god mat, god dryck och inte minst ett underbart porträtt av den avklivande inspektör Åqvist. Tillställningen besöktes av några av våra vänner från Studentföreningen i Köpenhamn, Nylands nation och Det norske studentsamfund i Oslo. Det kom att bli en oförglömlig kväll som vi väntat på i flera år, och Åqvists tavla hänger nu uppe för åskådning i festsalen. Per Ström är nu inspektör vid Södermanlands-Nerikes nation ”på riktigt”!

Men, ingen rast och ingen ro för nationen, som nu skulle anordna nästa evenemang: Gåsmiddagen. Det var inte bara en gåsmiddag som skulle förberedas utan även ett spex, och inte vilket spex som helst utan Kärlek och död – eller Mohrens sista suck. Under ledning av producent Hugo Holmberg fick Gåsmiddagens gäster se en lysande uppsättning över att av spexen som ligger nationen vart om hjärtat. Extra speciellt med 2022 års uppsättning var att Rotunda för första gången spelades av en kvinna, den skönsjungande Ylva Huber Carbell. Under den följande middagen installerades Ingemar Janson som hedersledamot, och gav under ett tal gästerna en inblick i sin ungdom.

Våra vänner nere i Lund, Blekingska nationen, bjöd återigen in oss, denna gång till sitt Höstblot. Delegationen från Snerikes fick se deras nybyggda lokaler och studentbostäder, vilket endast kan beskrivas med tre bokstäver: wow! Ytterligare en resa som nationen gjorde var till Tartu i Estland, där en liten delegation besökte korp! Filiae Patriae. En resa med många nya olika intryck och, om utbytet fortsätter, förhoppningsvis några nya vänner.

Vinterns mörker började krypa runt hörnet och Uppsala blev bara mörkare och mörkare. Vad passar inte bättre då än en Luciagasque? Nationen fylldes med ljus och Snerikekörens luciatåg fick många gäster att fälla en tår. Någon som inte heller kunde hålla tårarna tillbaka var nationens egen Louis Hedström som utsetts till Årets Sneriking. Kvällen innehöll även en trading, när nationens nya andre kurator installerades och den gamle, Olle Swärd Brattström, avtackades. Närvarade gjorde även gäster från St John's College vid universitetet i Cambridge som återigen besökte oss, nu med en ännu större delegation.

Efter en fartfylld höst kom ett efterlängtat jullov där nationen kunde få återhämta sig och ladda om batterierna till den stundande våren. Redan innan julledigheten visste de allra flesta att det skulle bli en vår minst lika hektisk som den hösttermin man precis lagt bakom sig. Planeringen inför vårens inskrivning påbörjades för att dra igång i mitten av det nya årets första månad. De nya studenterna fick ett varmt välkomnande under både Recentiorsmottagning och Recentiorsgasque under ytterst trevliga former, och alla inblandade visade prov på att Snerikes kan det där med gasque och fest. Någon som visade det lilla extra var Edvard Axelman, utsedd till terminens recentior, som under sitt tal hade hela salen fången.

Under det gångna året kan man tro att nationen har kommit att bli anglofiler då man återigen träffade S:t John's College, men denna gång med en större delegation snerikingar som tog flyget över till de brittiska öarna. Väl där fick de en upplevelse de inte kommer glömma i första taget. Några som kan instämma är förste och andre kurator emeriti Ingrid Heed och Olle Swärd Brattström, som några månader tidigare besökt Cambridge under S:t John's May Ball.

Några veckor efter resan till Storbritannien och Recentiorsgasquen kom det en cirkus till nationen. Eller ja, inte mer cirkus än vanligt. Klubbmästarnas tema för årets Gyllenhielm var nämligen Cirkus, och vilken fullträff! Spexdirektörerna förvandlades för en kväll till cirkusdirektörer och satte upp flertalet mindre spex under hela kvällen, klubbmästarnas pynt levde upp till förväntningarna och maten var spektakulär. Det sistnämnda har återigen blivit ett signum för nationen. Ett annat signum är nationens sista april-firande, som redan planeras för fullt för att kunna ge medlemmarna den bästa upplevelse nationen kan ge dem och visa på att Södermanlands-Nerikes nation är den bästa av nationer!

I skrivande stund har vårens andra ordinarie landskap ägt rum, där Astrid Åkerberg valdes till förste kurator för perioden 2023–2024 och Jacob Runold valdes till tredje kurator för samma period. Det som hela ämbetsverkarkåren har visat mig under det senaste året gör att det känns tryggt att lämna över nationen i deras händer vid den kommande vårbalen, om än vemodigt. De kommer nämligen ta hand om en fantastisk grupp människor och den bästa av nationer.

Karl Fredrik Pettersson
Förste kurator

Nationens ekonomi 2022

av Andre kurator emeritus Olle Swärd Brattström

För några månader sedan fick vi sätta punkt för år 2022. För mig själv, mina kollegor och egentligen för nationen som sådan har det varit ett oerhört händelserikt år. Vi fick se vändpunkten för pandemin, och därigenom möjlighet att åter öppna upp flera av de verksamhetsgrenar som legat vilande under tiden med restriktioner. Detta har självklart inneburit en hel del för nationens ekonomi, och jag ska nu göra mitt bästa för att måla upp en så tydlig bild som möjligt över hur det har gått för nationen under det senaste året.

Flera av oss minns säkert hur covid och pandemirestriktioner lagom till årskiftet 2021--2022 hade återfått greppet om samhället. Restriktionsanpassad verksamhet var vid det här laget visserligen vardag för oss ämbetsverkare, men två år av pandemi hade satt sin tydliga prägel på ekonomin. Likviditeten hade minst sagt tagit en smäll, och ingen visste riktigt hur mycket längre pengarna skulle räcka. Som tur var kom restriktionerna emellertid att upphöra redan den 9 februari, och nationen kunde därför tidigt på året smälla upp dörrarna för ordinarie och fullskalig verksamhet. Det märktes snabbt att alla studenter var ivriga över att få lämna sina svettiga studentrum. Alla skulle minsann ut och släppa loss, och varken studier, tomma plånböcker eller skrumplever skulle få sätta stopp för detta. Det hela kan närmast beskrivas som en ”post-pandemi-mani” där både gästantal och intäkter sköt i höjden olikt någon annan vårtermin.

För tredje kurator fick firandet av restriktionssläpp dock hållas kort. Nu var det nämligen dags att planera det stundande valborgsfirandet, vilket skulle bli det första sedan 2019. I enlighet med planer påbörjade redan 2020, skulle valborgsfirandet få en lite annorlunda utformning än vad som varit fallet tidigare pre-pandemi-år. Först och främst var det dags för nationen att återigen anordna firandet i egen regi, i stället för att lägga över detta på externa aktörer. Fokus skulle inte längre ligga på att bereda nationen största möjliga vinst, utan snarare på att ge besökarna ett så roligt firande som möjligt. Budgeten för artistframträdanden skulle tredubblas, och dessutom skulle vi slå ihop oss med Smålands nation för att på så sätt bygga ett större festivalområde. Det hela skulle helt enkelt komma att bli det absolut största och dyraste evenemanget Södermanlands-Nerikes nation någonsin skulle få uppleva. Från mitt eget håll var dessa planer kanske inte helt utan invändningar. Kassorna var nämligen skrالا efter pandemiåren, och typiskt sett är det intäkterna från valborg som får bära upp de större negativa resultat som redovisas inom nationens terminsverksamhet.

I mars månad publicerade nationen sin marknadsföring för valborgsevenemanget. Än en gång blev studenterna nu maniska. Det visade sig nämligen att

tusentals personer ville fira valborg hos oss, och därför akut behövde skaffa sig medlemskap. Timplånga köer uppstod till förste kurators mottagningstid, varpå hon fick sitta och kontrollera födelseorter likt en folkbokföringshandläggare på Skatteverket. Efter ett par veckor av kaos hade ungefär 1 100 personer skrivit in sig vid nationen, bara för att få en chans att köpa valborgsbiljetter. Nu fick det gamla rekordet på 6 000 medlemmar tvunget se sig besegrad. Vi var nämligen uppe i hela 7 000 medlemmar, vilket självfallet innebar en välkomnad ökad balans på nationens bankkonton.

Den 5 april var det dags att sälja biljetterna till valborgsevenemanget, men redan dagen innan började de förväntansfulla medlemmarna smälla upp sina brassestolar längs S:t Larsgatan. Trots minusgrader och pågående snöstorm byggdes kön på snabbt. Till morgonen efter sträckte den sig från Brundisium, runt hela nationskvarteret och tillbaka ner till Brundisium. Därefter ringlade den sig in i Universitetsparken och vidare upp till Universitetshuset. Under dagen såldes hela 2 800 biljetter, uteslutande till medlemmar av antingen Snerikes eller Smålands nation. Trots denna högre biljettkvantitet, fick de som började köa först klockan 06.30 tyvärr vända hem tomhänta.

Några veckor senare var det dags för själva evenemanget. Kort sagt var detta mycket lyckat, och besökarna verkar inte ha haft någon annat än en fantastisk helg. Det slutliga resultatet för valborgsfirandet blev en vinst på cirka 650 000 kronor. Detta kanske låter som ett väldigt bra resultat, men faktum är att det endast är hälften så bra som de redovisade resultaten för valborg 2018 respektive 2019. Däremot blev vi 1 100 medlemmar rikare, och så som ska förklaras nedan verkar evenemanget ha gjort susen för nationens popularitet hos studenterna.

Valborgsfirandet ihop med Smålands nation

När valborgsfirandet väl var över började sommaren närma sig med stormsteg. Under de två föregående åren hade pandemin hindrat nationen från att bedriva någon fullskalig ferierestaurang. Men i år, med sagda restriktioner lagda bakom oss, skulle det minsann bli andra bullar. Den 24 maj fick Bryggan Sommarklubb öppna upp dörrarna för sin premiärkväll, och kunde sedan erbjuda klubb, restaurang och brunch sommaren ut. Starten för ferierestaurangen blev dock en relativt seg sådan. Det var nämligen en hel del regn och blott måttliga gästantal. En bit in i juni månad började emellertid vädret luckra upp sig, och så småningom började studenterna inse att bakfylla knappast hindrar dem från att prestera på sommarjobbet. Härefter kom både gästantal och intäkter att förbli höga ändå in i slutet av sommaren, varpå ferierestaurangen kunde redovisa en otroligt stark vinst på cirka 1 100 000 kronor.

Mot slutet av augusti månad drog höstterminen i gång. Som sig bör under terminsstart var nationens verksamhet välbesökt och intäkterna höga. Nytt för denna höst var att klubb- och restaurangverksamheten nu var helt kontantfri, i likhet med resterande nationer i stan. Något annat som avvek från tidigare år var den onormalt höga efterfrågan på medlemskap vid nationen. Återigen uppstod timplånga köer för de som ville skaffa medlemskap, köer som stundom ringlade sig upp till Arkadien. Det är svårt att säga exakt varför vi nu var så oerhört populära, men det tros delvis ha att göra med svallvågor från det lyckade och aningen extravaganta valborgsfirandet. Hur som helst fick vi nu, för andra gången på året, proklamera ett nytt medlemsrekord. Nu var vi nämligen uppe i hela 8 000 medlemmar.

Höstterminen rullade på, och så småningom var vi inne i november månad. Så här långt in på terminen är recentiorsperioden över, studenterna har fått festa av sig och det är dags för de flesta att skriva sina tentor. Vanligtvis brukar nationen vid detta lag uppleva minskade gästantal samt intäkter, och följaktligen helt enkelt gå ner i tempo. Någon sådan nedväxling skedde emellertid aldrig i höstas, och det kom att förbli fullt tryck på nationens fest- och programverksamhet fram tills det att vi bommade igen dörrarna för att gå på jullov.

På grund av de högre medlems- och gästantalen under både vår- och höstterminen har nationens terminsverksamhet för första gången på mycket länge varit nästintill självfinansierad. Detta innebär att nationens ekonomi inte längre är helt beroende av att kamma hem större vinster genom valborgsfirandet eller ferierestaurangen. Det kan även beskrivas som att nationen numera helt enkelt har en ganska hållbar ekonomi, där alla ägg inte längre ligger i en och samma korg. De större utmaningarna för nationen i dagsläget handlar därför mindre om intäkter, kostnader eller pengar över huvud taget. De handlar snarare om hur vi ska kunna utöka vår kapacitet för att bemöta studenternas efterfrågan på vår fest- och programverksamhet, hur detta ska ske utan att nationens övriga verksamhetsgrenar får lida och vad vi ska göra åt att de ständigt maxade

gästantalen sliter något oerhört på nationshuset.

Nu får jag nog se mig förpliktigad att berätta hur året har gått. Den slutliga omsättningen för 2022 hamnade på cirka 28 688 000 kronor, och kostnaderna på cirka 27 082 000 kronor. Efter några mindre finansiella poster och boksluts-dispositioner landar det slutliga resultatet därför på hela 1 597 000 kr. Med det sagt får jag rikta en stor eloge till alla som varit aktiva vid nationen under det gångna året; det är helt och hållet er förtjänst att det går så oförskämt bra för oss i dagsläget!

Sist men inte minst vill jag passa på att tacka för både ett oerhört roligt år som andre kurator och för hela den fantastiska tid jag haft som ämbetsverkare vid den bästa av nationer!

Olle Svärd Brattström
Andre kurator emeritus

Andre kurator emeritus omringad av kuratorskollegor

En inspektorsskiftesbal väl värd väntan

av Lovisa Stenström

Den 29 oktober kunde den äntligen gå av stapeln, Inspektorsskiftesbalen som så många gått och väntat på. Och det var med en känsla av déjà vu vi skred upp för trappan och in genom porten till nationshuset i våra högtidsdräkter. För egen del var det säkert fem år sedan jag senast gick på en Snerikes-sittning, men jag var nog inte den enda i sällskapet som kände mig lite ringrostig. Pandemin hade satt stopp för det mesta i sittningsväg de senaste åren, och Inspektorsskiftesbalen blev på något sätt urexemplet på detta.

Balen skulle ursprungligen ha hållits den 21 mars 2020. ”Det var samma vecka som de gick ut med att man skulle börja jobba hemifrån. Det var mycket diskussioner redan innan om ifall vi skulle kunna ha balen, men vi hoppades in i det sista” berättar Linnea Alm, en av de ursprungliga generalerna för Inspektorsskiftesbalen. Tillsammans med Agnes Fältling och Alexander Ahlstedt hade hon planerat balen minutöst i flera månader, men planeringen till trots fick den ställas in i sista minuten.

Inspektorer emeriti och incitus

Det gjordes flera nya försök att hålla balen senare – bland annat fanns en idé om att kanske kunna genomföra den på sommaren med en minimerad gästlista i och med restriktionerna – men även dessa planer fick läggas på is. Ett nytt datum spikades till våren 2022, men inte heller den gången gick den att

genomföra. Mycket hann också hända i balgeneralernas privatliv under dessa två år, och det var enligt Linnea den våren de tre insåg att de skulle behöva lämna ifrån sig projektet.

“Det var ju jättetråkigt när vi insåg att vi inte skulle kunna vara med och anordna balen, men på ett sätt var det också skönt att lämna vidare ansvaret”, säger Linnea. Hon menar att den ursprungliga balen de satt ihop på pappret var den bästa balen någon av dem hade planerat. “Det var så många gamla och nuvarande ämbetsverkare som ville tacka av Johan och fira Per, så vi hade verkligen fått ihop ett härligt gäng som skulle underhålla, servera, laga mat med mera. Speciellt maten hade varit något utöver det vanliga, så det var lite synd att den menyn med just de kockarna aldrig blev av.”

Lyckligtvis kunde Linnea, Agnes och Alexander ändå delta när Inspektorsskiftesbalen väl gick av stapeln, och fick då luta sig tillbaka som gäster och se de nya Inspektorsskiftesbalsgeneralerna styra skutan med trygg hand. Det var klubbmästare emerita Mikaela Byberg som tillsammans med sittande tredje kurator Martin Wahlund höll i trådarna. “Det var roligt att komma tillbaka för något så stort”, berättar Mikaela, “och otroligt roligt att få anordna”.

Vi kommer in på hur pandemin påverkat nationen, inte minst vad gäller den kunskap som vanligtvis förs vidare mellan ämbetsverkarna från termin till termin. “Självklart märks det att det har varit en pandemi på både personal och de som är aktiva idag. Mycket kunskap har gått förlorad på vägen. Men det är ju det som är det härliga med nationen, att alla får en chans ändå!”

Och visst var det många som tog chansen – och förvaltade den väl – denna kväll. Redan under fördrinken bjöds det på strålande underhållning, när en grupp Madagaskariter från olika decennier stämde upp i skönsång. Flera tal hölls till den avgående och den nyinstallerade inspektorn, av såväl hedersledamöter som inspektorer emeriti. Gäster från flera vännationer tog chansen att visa sin uppskattning för Johan och Per, och hade självklart med sig gåvor. Även de ursprungliga balgeneralerna hade ordnat med fina presenter till de båda inspektorerna, så om ni i sommar ser någon sporta en vit t-shirt prydd med siluetten av två glasögonprydda män kan ni troligtvis lista ut vem det är (om inte så finns en ledtråd på tröjan).

Kvällens kanske mest efterlängtdade punkt på tågordningen var avtäckningen av det nya inspektorsporträttet. Det var konstnären själv som fick presentera sitt verk, och det gick en våg av förtjust förvåning genom salen när det röda skynket drogs av och blottade målningen, som var i en betydligt mer modern stil än övriga inspektorsporträtt i salen. Att inspektorsskiftet var tänkt att ske långt tidigare blev extra tydligt för den som fick en glimt av porträttets baksida. Där står nämligen att läsa ”Johan Å”, signerat ”Cecilia Sikström, 2020”.

*Avtäckning av det nya inspektorsporträttet av Johan Åqvist.
Konstnären bakom verket är Cecilia Sikström.*

Trots att åren går och mycket förändras, är det en trygghet att det mesta på nationen ännu är sig likt. Till exempel så var sånganförelaren på denna sittning identisk med en sånganförelare jag minns från min tid som ämbetsverkare, även han vid namn Lukas Holmberg. Kaffekopparna klingar med i rytmen av Hornboskapens musicerande nu liksom då, och deviserna på festsalens väggar lyder ännu likadant. För övrigt är det kanske enbart just väggarna som ändå vittnar om att Uppsala inte enbart innebär evig ungdom. De sprickor som där syns tydligare än någonsin är en påminnelse om hur länge nationshuset stått där det står (och hur många bussar som rullat förbi på gatan utanför), faktiskt hela 125 år! Inspektorer må skifta, och fler porträtt hängas på de gröna festsalsväggarna, men att få samlas i det rosa slottet för god mat, dryck och gamman, det väntar ingen sneriking någonsin för länge på.

Nationens förste inspektor

En biografisk skiss över professor Eric Götlin

av Christer Henriksén

År 2023 har den sammanslagna Södermanlands-Nerikes nation existerat under längre tid – i 228 år – än Södermanlands och Nerikes nationer gjorde som fristående nationer. Ingen av dem hann uppleva sin 200-årsdag innan de år 1805 förenades till en.¹ Det var en förening som funnits som idé i mer än femtio år innan den slutligen kom till fullbordan. Redan på 1750-talet nämns ett samgående mellan de båda nationerna som ”länge omtalat”,² vilket betyder att man börjat tänka i sådana banor redan något hundratal år efter att nationerna uppstått under första hälften av 1600-talet. Det låg förstås nära tillhands; det var inte bara fråga om att Södermanland och Närke båda tillhörde Strängnäs stift, utan också om att så gott som alla studenter från båda landskapen genomgått Strängnäs gymnasium innan de skrevs in vid universitetet. Att det tog så pass lång tid berodde till inte ringa del på närkingarnas, låt oss kalla det för karaktäristiska tröghet, snarare än på någon direkt motvilja.

År 1805 var i alla händelser allting tillrett och manegen krattad för en slutgiltig och formell sammanslagning under namnet *Natio Sudermanno-Nericia*. Två nationer, med var sin inspektor, skulle bli en. Men vem skulle bli den förenade nationens förste inspektor? Detta hade möjligen kunnat bli en svår nöt att knäcka, om det inte varit för att saken ordnat sig i det närmaste av sig själv, och det på följande vis.

Nerikes nations inspektor var sedan 1799 professor Eric Götlin, medan sörmlänningarna sedan 1789 hade orientalisterna och professorn i österländska språk Johan Adam Tingstadius som sin inspektor. Tingstadius var bekant för sin lärdom och sympatiska person och var mycket populär bland studenterna. Han har beskrivits som ”till växten korrt och tjock med koppärrigt, icke obehagligt ansigte, och yfvigt hår”,³ och skall ha haft en mycket bred sörmlandsdialekt (han kom från Lunda socken utanför Nyköping), som emellanåt kunde

---

¹ Det är okänt exakt när de fristående Södermanlands och Nerikes nationer grundades. Det tidigast årtal som kan kopplas till Södermanlands nation är 1655, för Nerikes nation 1648. Några tidigare dokument eller omnämmanden finns inte, även om de båda nationerna förmodligen är åtminstone något decennium äldre än så. Den nation som går att spåra längst tillbaka i tiden är Västmanland-Dala, som har sitt ursprung i den *Societas nationalis Vesmannorum* som tillkom mellan 1640 och 1644; se Samzelius 1952.

² Hamnström 1905, 108–109.

³ Carlquist 1922, 72.

väcka ett visst löje hos hans åhörare. Så skedde till exempel när han vid en högtidsdag i Svenska Akademien skulle ”upläsa en af dåwarande Protocolls Secreteraren *Gustaf v. Schantz* författad och af Akademien prisbelönt skrift: *Tal af Gustaf Ericsson Wase inför Rådet i Lübeck*. *Tingstadius* bröt som sagt war på sin provins dialect, läste, läste illa, swettades, tillsades af *Baron Fleming*, som satt honom närmast, att hoppa öfwer och blef ett offer för allmänhetens åtlöje och sin wälmening”.⁴ Men sådana petitesser utgjorde förstas inget verkligt hinder för en person av *Tingstadius* intellektuella resning, och år 1803 utnämndes han till biskop i Strängnäs. Han tillträdde inte genast, utan stannade kvar i Uppsala och som inspektor för Södermanlands nation i ett par års tid. När hans avflyttning till Strängnäs närmade sig sammankallade han nationen i april 1805 och meddelade att han, i sin nya kapacitet av biskop och därmed högste tillsyningsman (*eforus*) över läroverken i Strängnäs stift, gärna ville att föreningen mellan Södermanlands och Nerikes nationer nu skulle förverkligas.⁵ Själv var han alltså ute ur bilden, varför inspektoratet över den gryende Södermanlands-Nerikes nation, uppenbarligen utan vidare diskussion, tillföll Nerikes nations inspektor, professor Eric Götlin. Det är om Götlin det skall handla i det följande.

Götlins barndom och tid vid Örebro skola och Strängnäs gymnasium (1744–1766)

Eric Götlin föddes den 15 september 1744 på gården Götavi i Vintrosa socken utanför Örebro.⁶ Hans föräldrar, bonden Olof Larsson (1712–1769) och hans hustru Kerstin Jönsdotter (1719–1801), var fjärde generationen på gården. Själv var Eric näst äldst i en syskonskara som omfattade nio barn, sju bröder och två systrar, varav en bror och en syster dog i tidig ålder. De flesta av bröderna tog namnet Götlin, uppenbarligen efter sin födelsegård Götavi. Eftersom Erics liv tog en annan riktning än de övriga syskonens kommer vi inte att möta dessa igen i detta sammanhang. Det kan dock nämnas att Erics tolv år yngre bror Johan (f. 1756) med tiden också hamnade i Uppsala för teologiska studier. Han

---

⁴ Brithelli 1915, 20. *Tingstadius* var den andre innehavaren av stol 3 i akademien, efter Olof Celsius d.y. På samma stol hade vi senare en annan landsman och inspektor, Carl Gustaf Malmström. Den Fleming som nämns i texten är greven (etc. etc.) och upplänningen Claes Adolph Fleming, som satt på stol 4 och som dessförinnan tillbringat inte mindre än tretton år som student vid Uppsala universitet (jfr not 34 nedan).

⁵ Hamnström 1905, 114.

⁶ Namnet stavas på olika sätt i olika källor och sammanhang, förnamnet som Erik, Eric och Erich, efternamnet som Götlin och Göthlin (där varianten med -h- använts av senare medlemmar av släkten). Själv skrev han sig omväxlande som ”Erik” och som ”Eric”. Jag har valt att använda namnformen ”Eric Götlin”, som är den stavning som finns på hans gravsten på Uppsala gamla kyrkogård.

skrev in sig i Nerikes nation den 19/12 1777 och blev sedermera pastor i Vansö utanför Strängnäs, där han avled 1810. Vi kommer också att skymta Lars Erik Götlin, son till Erics tio år yngre bror Lars. Nämnas kan också att vår hedersledamot, fysiologiprofessorn Gustaf Göthlin (1874–1949), härstammade i rakt nedstigande led från Erics ett år äldre syster Kerstin, som var Gustafs farfars farmor.⁷

Om Erics tidiga år vet vi av förklarliga skäl inget alls. Som närkingsk bondson var det förstås om inte osannolikt så åtminstone ingalunda självklart att han skulle anträda den akademiska banan. Han verkar dock ha uppvisat läshuvud, eftersom han i maj 1753, med ännu inte 9 år fyllda, sattes i Örebro skola, som låg i det hus som numera inrymmer Nikolai församlingshem.⁸ Skolan var vid den här tiden en fullständig trivialskola (en *schola trivialis superior sive plena*) av hög kvalitet och med gott anseende,⁹ och Götlin omgavs där av en lärarskara där samtliga, från rektor Jonas Höijer ner till den senast anställde kollegan Berggren, hade studerat i Uppsala och varit medlemmar av antingen Nerikes eller Södermanlands nationer. Säkert nämnde någon någon gång något om Uppsala och nationerna, och kan så ha planterat en gryende dröm hos de knappt 10-åriga eleverna. Detta visar också hur nationerna på den tiden genomsyrade varje del av det lärda och intellektuella livet i hembygden. Snart sagt varje kyrkoherde, varje lärare vid trivialskolorna och vid Strängnäs gymnasium hade läst i Uppsala och varit medlem av Nerikes eller Södermanlands nationer. Dessa lärde nu upp nya generationer som i sin tur skulle studera i Uppsala, bli landsmän och i sinom tid återvända till hembygden som präster och lärare för att fortsätta det till synes eviga kretsloppet. Två av Erics bröder kom också att läsa vid Örebro skola, den ovannämnde Johan (inskriven hösten 1769) och brodern Lars (våren 1766), som dock inte fortsatte på den lärda banan utan omsider blev vinkypare (ett nog så viktigt yrke) i Stockholm.

---

⁷ Det finns fler släktingar till Eric Götlin än så i våra rullor. Prosten Johan Götlin's son Carl Olof blev landsman den 29/5 1798, en Johan Henrik, vars far var prostens yngre son Lars Erik, skrev in sig 23/5 1851. Åtminstone fyra ättlingar (utöver Gustaf Göthlin) till Erics syster Kerstin har också varit nationsmedlemmar. Om Gustaf Göthlin, se Sven Kraepeliens runa i Majhälsning 23 (1950), 27–28. Flera andra Göthlinare har förkommit vid nationen sedan dess, som väl på ett eller annat sätt kan leda sina rötter tillbaka till Olof och Kerstin i Götavi.

⁸ Karlson 1900, 41. Notisen i skolans katalog lyder: ”d. 11 Maji. Eric Giöthlin, från Wintrosa Sockn och Giöthawi, på 9 åhret, fadren Olof Larsson ibidem; ad 1:mam” (*ad primam*, d.v.s. upptagen i första klass).

⁹ Karlson 1872, xviii. På annat ställe (1871, xviii) beskriver Karlson tiden som ”en lyckligare period ... af högt och välförtjent anseende, ökad lärjungeantal, god undervisning, reduktion af de abalienerade gårdarne och någon reda i skolans ekonomiska angelägenheter”.

Trivialskolan var indelad i fyra *classes*, som dock inte är att likställa med läsår. Eleverna hade att redovisa sina kunskaper vid en årlig examen, och ingen fick flyttas upp i nästa klass ”förr än han wet göra ricktigt redo för alt thet som hörer til then Classen hwarest han suttit”.¹⁰ Och det var en diger läroplan som dessa pojkar hade framför sig. Omedelbart i första klass började man med latin – svenska förväntades eleverna kunna läsa innantill innan de antogs – vilket sedan följde dem genom hela skoltiden. Redan i fjärde klass föreskrevs att disciplinerna skulle tala latin som umgängesspråk, både sinsemellan och med sina lärare, något som sedan fortsatte genom hela gymnasiet. Därutöver var det från början förstås fråga om det grundläggande teologiska materialet, som Luthers Lilla katekes och den för kommande söndag aktuella evangelie- och episteltexten. I tredje klassen tillkom grekiska, och i fjärde historia, geografi, logik och retorik, medan latinet och teologin förstås ökade i svårighetsgrad och komplexitet.¹¹ Gissningsvis hörde det snarare till undantagen än till regeln att en elev klarade av de fyra klasserna på lika många år.

För Götlins del behövdes det sju år vid Örebro skola innan han gick vidare till gymnasiet i Strängnäs, där han skrev in sig i *classis prima*, första klass, på våren 1760. Strängnäs gymnasium, eller *Regium Gustavianum Gymnasium Strengnense*, hade grundats år 1626 på initiativ av Strängnäs-biskopen Lars Paulsson (Laurentius Paulinus Gothus på latin). Det var då rikets andra gymnasium efter Västerås, som grundats 1620. Fram till läroverksreformen 1849, då läroverk efter hand också etablerades i Örebro, Nyköping och Eskilstuna, var Strängnäs gymnasium den instans genom vilken näst intill alla sörmländska och närkingska uppsalastudenter hade destillerats. Detta ledde också till att många närkingar under sin gymnasietid i någon mån blev naturaliserade sörmlänningar.¹² Det skall dock nämnas att kung Adolf Fredrik vidtog åtgärder för att förhindra en fullständig etnisk enkelriktning inom lärarkåren vid Strängnäs gymnasium, då han 1754 proklamerade att minst två av gymnasiets lektorer skulle vara

---

¹⁰ Så enligt 1724 års skolordning; se Hall 1922, 26.

¹¹ Hall 1922, 33–44.

¹² Ett talande exempel är Bernhard Elis Malmström, som kom från Tysslinge utanför Örebro (alltså från samma trakter som Götlin) och som läste vid Örebro skola innan han blev gymnasist i Strängnäs. Till Uppsala och Sörmland-Nerikes nation kom han 1835, och skrev någon gång under åren 1837–1839 vår nationssång ”Känner du landet”, som inte med ett enda ord nämner Närke utan handlar uteslutande om Södermanland. Faktum är att vår sammanslagna nation under en stor del av 1800-talet till vardags omnämndes helt enkelt som ”Södermanlands Nation” (på samma sätt som den numera i dagligt tal kallas ”Snerike”), även efter att Karolinska läroverket i Örebro slagit upp sina portar och därmed för alltid brutit Strängnäs dominans.

närkingar.¹³ Det lär ha sagts att ”Nationens moder är Strängnäs gymnasium”, och däri ligger nog ingen våldsam överdrift.¹⁴

År 1760 fanns vid Strängnäs gymnasium 177 lärjungar, som skolades i teologi (med hebreiska), logik, fysik (som innefattade naturvetenskaperna i stort), retorik, historia, poesi, grekiska och matematik (i vid mening, inklusive geografi). Allt detta skedde när Götlin skrev in sig fortfarande huvudsakligen på latin och till stor del med utgångspunkt i de klassiska romerska författarna. Logiken inhämtades till exempel från Ciceros filosofiska verk, retoriken från hans tal (kompletterade med de dramatiserade tal som finns hos historiker som Livius och Curtius), historian utgick från samma Livius och Curtius medan poesin förstås fokuserade på Vergilius. Inom grekiskan studerade man Isokrates tal och Xenofons *Kyropaideia* (förebilden för Machiavellis *Fursten*) liksom texter från Nya testamentet. Huvudfokus inom matematiken var likaledes på en grek, nämligen Euklides och hans *Elementa*.¹⁵ Vid ett fullständigt gymnasium ansågs denna undervisning kunna hanteras av sammanlagt sju lektorer, fördelade över ämnena.

---

¹³ Denna åtgärd kom sig av en ömsesidig oro mellan Nerikes och Södermanlands nationer för att endera landskapet skulle bli så starkt representerat i Strängnäs domkapitel att det kunde komma att påverka tjänsteställningen inom stiftet, bl.a. tillsättningen av lektorer vid gymnasiet. Oroligast var tydligen närkingarna, vilket också visade sig befoगत då domkapitlet vid en lektorstillsättning 1761 helt frankt struntade i Kgl. Maj:ts förordning. Nerikes nations inspektor, kemiprofessorn Johan Gottschalk Wallerius, anförde besvär över tillsättningen och fick för detta en uppsträckning av regeringen som faktiskt också passade på att inhämta kanslikollegiums åsikt om det inte vore lika bra att slå samman Nerikes och Södermanlands nationer för att undvika liknande trätor i framtiden, lämpligen i samband med att någon av inspektorena avgick med pension. Detta var redan på våren 1766; se Annerstedt 1914, 585.

¹⁴ De vackra orden återges av Erik Larsson i ”Kring ett 300-årsjubileum”, *Majhälsning* 26 (1953), 35. Oklart dock vem som är deras upphovsman. Larsson påpekar att ”det var under läroåren där, de vänskapsband knöts, som sedan fick den största betydelse för nationens tillblivelse”.

¹⁵ Euklides är ingen lättsmält materia och förskaffade nog många djäkne en del bekymmer. Skalden Bellman, som inte gick på gymnasium utan läste Euklides under informatorn Höckert, har i sin korta levernesbeskrivning uttryckt sina plågor på vers: ”Hjernen ännu i mig vrides / när jag täncker på Euclides / och på de trianglarna / ABC och CDA. / Svetten ur min panna gnides / värre än på Golgata”. Som kuriosita kan nämnas att Bellman under en kort tid år 1748 hade en landsman som informator, nämligen sörmlänningen Sven Svanljung, inskriven i Södermanlands nation 1746 och sedermera skolmästare i Vingåker. Bellman gillade inte Svanljung. I samma levernesbeskrivning nämner han honom som en person ”den ingen agtade, utan har jag tillika med nu levande Spannmålshandlaren eller Grosseuren Kellbek gifvit honom stut” (d.v.s. ”givit honom fan”).

Liksom trivialskolan var gymnasiet indelat i fyra *classes*. I de lika små som prydliga *catalogi discentium* (det vill säga katalogerna över studerande) som trycktes varje termin kan man följa Eric Götlins studiegång. Han började alltså i *classis prima* på våren 1760, flyttade hösten 1761 upp i *classis secunda*, hösten 1763 i *classis tertia* och slutligen i *classis quarta* hösten 1765. Från vårterminen 1764 står det *st(ipendiarium) Reg(ius)* intill Erics namn, vilket visar att han under sina tre sista år i Strängnäs var innehavare av kungligt stipendium. Höstterminen 1766 blev Erics sista vid Strängnäs gymnasium. I katalogen för denna termin står inskrivet för hand *profectus Upsa(liam)*, ”avrest till Uppsala”, bredvid Erics namn.

Student i Uppsala och vid Nerikes nation (1767–1774)

I Uppsala skrev Eric Götlin in sig i universitetets *Album studiosorum* den 27 februari 1767 och i Nerikes nation den 13 april (för övrigt den dag, då nationen höll sitt enda *conventus* denna termin). Han var den ende som skrev in sig i Nerikes nation under hela 1767; inga andra närkingar dök upp under året, och de av hans kamrater från *classis quarta* i Strängnäs som begav sig direkt till Uppsala var sörmlänningar och hamnade således i Södermanlands nation. Man kan förstå att tanken på en förening av nationerna låg nära till hands. Erics post i Nerikes nations matrikel har fyllts på med information ända fram till hans död 1820 och är alltså ganska omfattande. Här finns de väsentliga punkterna i hans karriär i kondenserad form, avfattade på ett stundom litet knaggligt latin.

På våren 1768 valde närkingarna professor skytteanus Johan Ihre, kanhända den namnkunnigaste av nationens alla inspektorer, till ny inspektor efter Johan Gottskalk Wallerius. Ihre vann valet med 9 röster mot 6 resp. 2 för hans konkurrenter; totalt avgavs alltså inte fler än 17 röster, vilket ger en antydning om nationens storlek vid denna tid. Förmodligen deltog inte Götlin i valet av Ihre. Han var nämligen frånvarande från Uppsala under hela 1768 och 1769 och befann sig på Högsjö gård i allra västligaste Sörmland, där han fungerade som informator för Anders Sigfrid Rålamb (1753–1841), son till friherre Claes Gustaf Rålamb (1705–1765) och hans hustru Christina Sofia Sack (1723–1781).¹⁶ I en tid då studielån var långtifrån påtänkta var det i princip nödvändigt för studenter från mindre bemedlade hem att finansiera sina studier antingen genom stipendier eller genom sådana informatorsplatser eller ”konditioner”.¹⁷

---

¹⁶ Som kuriosas kan nämnas att denne Claes Gustaf Rålamb år 1756 av friherre Erland Broman köpte herrgården Segersjö i Lännäs socken utanför Örebro. 1768 sålde han den vidare till en annan friherre, Josias Carl Cederhjelm, som var farfars farmors far till ingen mindre än vår egen Hugo Montgomery-Cederhjelm, som föddes på Segersjö 1847 och sedermera skrev librettot till *På Madagaskar*.

¹⁷ Om studenternas ekonomiska villkor omkring år 1800, se t.ex. Svenson 1950, 106–107.

Götlin kom senare att uttrycka sin stora tacksamhet till änkefriherinnan Sack och hennes mor grevinnan Eva Bielke för det understöd han fått från dem och som utan tvekan var en förutsättning för hans fortsatta karriär; mer om detta nedan.

Riktigt när Götlin återkom till Uppsala är inte alldeles klart. Förmodligen var han kvar på Högsjö också under vårterminen 1770, eftersom Nerikes nations kurator Sven Gabriel Hedin vid terminens tredje sammankomst den 14 juni tog upp frågan ”huru mycket Herr Göthlin, som 2 och ½ år varit Academien frånvarande borde till cassan gifva”. Möjligt återvände han under hösten 1770, och fanns definitivt på plats under vårterminen 1771, när han vid vårterminens första sammankomst den 18 april valdes till senior.

75/ Ericus Götlin natus a. 1744 die 16 Septemb.
 In nobilitate provinciae Suetrosae patri agricola in Götland
 Inspector Sæ. habitante. In Gymnasium translatus a. 1760.
 Hanc. Nicolaus Albo Studos. Acad. adscriptus die 13 Aprilis
 1771. Eiusdem anni. Disputationis de Utilitate in Svecia
 occasione part. pr. edidit die 15 Junii 1771. Philosophia
 Candidatus die 28 Nov. ejusdem anni. Disput. part.
 postea defendit die 29 Maii 1773. Philosophia
 Hagæ die 17 Junii. Amanuensis Bibliotheca Acad.
 Cant. Cantuariensis die 25 Aprilis 1774. Mares
 Ultra. Vice Bibliothecarius constitutus. 1779. Summo.
 die 17 Junii 1781 et eadem die
 Professoris professura in eadem. Jus permissibile. anno 1781.
 Confessorium Academicum locum et tribusant secundum
 inter eos, qui proponantur, successore celeberrimo Alberti
 nem. Professore Georgii. Alterorum humanorum Adversarius die 17 Junii
 die 17 Junii 1781. Professoris formati 1781.
 Anno 1786. Rectori Magnifico De Samuele
 Duraco, Physico Professore Celeberr. et Decano
 Facult. Phil. Maximi Spectabili De Carolo
 Asp. Logi et Metaphys. Professore, antea Aca-
 demia et Nationale. Temp. Vern. donati sunt.

Eric Götlin's post i Nerikes nations matrikel. Posten har fyllts på med information fram till Götlin's död år 1820.

Den 15 juni 1771 disputerade Götlin *pro exercitio* ("för övnings skull") på den första delen av avhandlingen *De runarum in Svecia occasu* ("Om runornas nedgång i Sverige"). Praeses vid disputationen, och därmed också i praktiken Götlin's handledare, var nationens inspektör Johan Ihre, som själv intresserade sig för svenska språkets historia och som två år tidigare publicerat sin stora etymologiska ordbok *Glossarium suiogeticum*, med vilken han lade grunden för den

moderna etymologiska forskningen. Det hela ägde rum i den gamla Academia Carolina nedanför domkyrkan mot Riddartorget.¹⁸

Disputationen *pro exercitio* medförde i sig ingen akademisk grad men var tillsammans med den så kallade *examen rigorosum* (en tentamen i fakultetens samtliga ämnen) ett krav för filosofie kandidatexamen. En sådan disputation var alltså inte helt utan betydelse; om man fallerade där var vägen mot filosofiska fakultetens högsta examen – som före 1863, då filosofie doktorsgraden infördes, var filosofie magister – återkalleligen stängd.

Av denna första del av Götlins avhandling framgår också att övningsdisputationen var en tilldragelse värd att uppmärksamma. Avhandlingen (som förstas var skriven på latin) inleds med två dedikationsbrev på svenska till Götlins båda välgörare, det första till grevinnan Eva Bielke, det andra till hennes dotter friherrinnan Christina Sofia Sack på Högsjö. Till den senare skriver Götlin:

Under den längre tid, jag haft den lyckan, att wara antagen i EDER NÅDS högtförnäma Hus, har jag af EDER NÅDS höga ädelmod fått wörda de allrastörsta wälgärningar. Långt ifrån, att jag nu är mer skickelig, än förr, att finna de ord, igenom hvilka jag wärdigt kunde beprisa denna EDER NÅDS höga ynnest, anhåller jag endast i djupesta ödmjukhet, att EDER NÅD täckes tillåta mig, att härmedelst betyga, det jag wet wörda och erkänna den stora skuld, hwari jag häftar. Och ehuruwäl min wördnad alldrig (sic) kan nå sin tillbörliga högd, skall dock min nit icke upphöra, att troget önska EDER NÅD och hela Dess högtförnäma WÄRDNAD så många som sälla dagar, framhårdandes med djupesta wördnad EDER NÅDS

allraödmjukaste tjenare
ERIC GÖTLIN¹⁹

Dedikationen till grevinnan Bielke börjar med orden: ”Det är en frukt af EDER NÅDS höga ynnest, att jag är i stånd, att lemna detta Academiska Försök till Allmänhetens upplysta ompröfwande. Jag har derföre icke kunnat underlåta, att allraödmjukast uppoffra detsamma åt EDER NÅD såsom ett ringa tekn (sic) af min wördnadsfullesta erkänsla för den höga Nåd, hwaraf jag fått röna de

---

¹⁸ Om tidens disputationsväsende, se Annerstedt 1914, 169–184. Medan studenterna kunde få hjälp i varierande grad med sina exercitieavhandlingar (som ibland t.o.m. helt författades av *praeeses*), kan man med Annerstedt anta att gradualavhandlingarna till övervägande del var författade av studenterna själva. Lindberg (2022, 91–104) drar väsentligen samma slutsats.

¹⁹ ”Djupesta”, d.v.s. ”djupaste”, är en arkaisk superlativform (jfr ”wördnadsfullesta” nedan). Med ordet ”wördnad” avses här dem som friherrinnan Sack hade wördnaden om, alltså hennes familj.

önskeligaste wedermålen” (sc. ”bevisen”).

Av dessa båda dedikationer framgår hur viktig platsen som informator på Högsjö och det ekonomiska understöd han uppenbarligen fått av grevinnan Bielke var för Götlin och för hans akademiska karriär. Det var helt enkelt en förutsättning för att han över huvud taget skulle kunna fortsätta. Orden till grevinnan Bielke visar också att Götlin (och inte praeses Ihre) skrivit denna avhandling själv.²⁰ Den 28 november 1771 fick han så filosofie kandidatgraden. Götlin fortsatte nu sina studier med inriktning på magistergraden. Vid något tillfälle fick han (liksom tidigare i Strängnäs) kungligt stipendium och behövde alltså inte bekymra sig för sin ekonomi. Vid Nerikes nation gick livet sin gilla gång. Man höll sina konvent, ofta hemma hos inspektör professor Ihre på Öfre Slottsgatan, och sina nationsdisputationer (*exercitia nationalia*, som var övningsdisputationer i ordets egentliga betydelse) utan att något särdeles minnesvärt tilldrog sig. Vid sammankomsten den 20 mars 1773 tog Götlin över som kurator efter docenten Carl Ulrik Göthe. Han disputerade strax därefter, den 22 maj, för magistergraden på andra delen av sin avhandling *De runarum in Svecia occasu*. Praeses var också denna gång nationens inspektör Johan Ihre och lokalen densamma som sist, alltså lärosalen i Academia Carolina. I den tryckta avhandlingen finns inga ytterligare dedikationer men däremot, efter tidens sed, två hyllningsdikter till Götlin, den ena skriven av hans tidigare elev Anders Sigfrid Rålamb (nu 20 år gammal), den andra av en recentior vid nationen, bondsonen Johannes Florell från Täby utanför Örebro, som uppenbarligen var Götlins kusin; han börjar sin dikt, skriven på latinska elegiska distika, med tilltalet *consobrine honoratissime*, ”högt ärade kusin”.

Tidig akademisk karriär: universitetsbiblioteket och myntkabinettet (1774–1787)

Götlin var kurator för Nerikes nation i jämnt ett år; vid sammankomsten den 19 mars 1774 begärde han att få överlämna kuratelet till någon annan, varvid nationen återvalde Sven Gabriel Hedin till kurator. En dryg månad senare fick han sin första position vid universitetet i och med att han blev extraordinarie biblioteksamanuens vid universitetsbiblioteket, som på den tiden fanns inrymt i Gustavianum. Dess samlade personalstyrka uppgick till tre (!) fast anställda (bibliotekarien, vicebibliotekarien och en ordinarie amanuens), och behovet av extraordinarie amanuenser måste väl ha varit rätt stort. Det var dock ingen

---

²⁰ Så verkar ha varit fallet med de flesta avhandlingar som lades fram under Ihres presidium. På 1750-talet sade Ihre själv att de 300 avhandlingar som han dittills presiderat över var ”till största delen af respondenterna sjelfve författade, så att jag them allenast öfversett och vid them mer eller mindre lagt handen” (Lindberg 2002, 94). Detta låter ju inte helt olikt modern doktorandhandledning.

tjänst där man stannade länge eftersom den var både tillfällig och oavlönad.²¹

I april 1775 fick Götlin platsen som filosofiska fakultetens notarie med uppgift att föra protokoll och ta hand om dess handlingar. Sina studier i den svenska fornhistorien fortsatte han genom att agera praeses för den yngre landsmannen Olof Wallquists disputation *pro exercitio* på en av Götlin författad avhandling om Birkas läge (*Dissertatio de situ Bircae, in Sviogothia emporii nobilissimae*).²² Disputationen ägde rum i Gustavianum på själva Luciadagen 1775.²³

Götlin befordrades till docent i svenska litteraturen den 26 februari 1776, högst sannolikt genom sin lärare Johan Ihres försorg. Docenturen var på den tiden något helt annat än nu; den var ett tecken på att innehavaren ansetts kompetent att föreläsa vid universitetet (alltså att han fått så kallad *venia legendi*), och docenter utsågs för att vara professorerna behjälpliga framför allt med undervisningen av yngre studenter. Detta var en ganska fri institution, även om man vid flera tillfällen under 1700-talet – delvis efter besvär från de fast anställda adjunkterna – försökte att hålla nere docenternas antal. Vanligen fick ingen professor mer än två docenter, även om Ihre, i egenskap av professor skytteanus (som representerade flera ämnen), åtminstone periodvis hade fyra.²⁴ Som docent började nu Götlin också att meddela undervisning, dock inte i form av regelrätta föreläsningar utan, som ofta var fallet inom de lägre kategorierna universitetslärare, som privatundervisning. I föreläsningskatalogerna för läsåren 1776–1777 till och med 1778–1779 anges att han kommer att ”eftersträva att tillgodose önskemålen från sina *commilitones* (det vill säga medkämpar på den vetenskapliga banan) i fråga om de ting, som faller inom hans ämnesområde”.²⁵ Om man som student kände behov av enskild undervisning i den svenska

---

²¹ Annerstedt 1914, 129–130.

²² Wallquist, född 1755 i Edsbergs socken i Närke, var då bara 20 år gammal. Han kom senare att göra en strålade karriär inom kyrkan, blev biskop i Växjö 1787, överhovpredikant 1789 och Gustav III:s biktfather. Han anses som en av de mest tongivande representanterna för prästståndet under den gustavianska tiden.

²³ I sina ”Själfbiografiska Anteckningar” (som sträcker sig fram till 1789) skriver Wallquist följande om denna disputation: ”Höste-terminen 1775 disputerade jag pro exercitio under magister Eric Götlin de situ Bircae, en afhandling, där författaren med mycken möda beviser, at den gamla Birca legat vid Stockholm, hvilket i sig sjelft kan vara lika mycket och ännu torde kunna dragas i tvifvelsmål” (Helander 1900, 5). Wallquist disputerade pro gradu den 20 mars 1779 på avhandlingen *Elementa Theologiae Naturalis* under Nerikes nations dåvarande inspektör Christiernin (se nedan).

²⁴ Annerstedt 1914, 111–112.

²⁵ Den typiska notisen lyder i original på följande sätt i katalogen för läsåret 1776–1777: ERICUS GÖTLIN, Amanuens(is) Bibli(iothecae) Acad(emiae) Extraord(inarius) Fac(ultatis) Phil(osophicae) Notarius & Litteraturae Svecanae docens ad desideria Hon(oratissimorum) Commil(itonum) in iis, quae suarum sunt partium, satisfacienda admittetur.

litteraturen gick det alltså bra att vända sig till Götlin. Detta kanske kan tyckas vara en märklig ordning, men man ska komma ihåg att universitetsstudier vid denna tid i mycket stor utsträckning utgjordes av rena självstudier. Offentliga föreläsningar meddelades visserligen av professorer och adjunkter men dessa varierade från år till år, så att en viss professor ena året kunde föreläsa om X, nästa år om Y, året därpå om Z och så vidare. Föreläsningsprogrammet för varje läsår publicerades alltså i föreläsningskataloger, *Catalogi praelectionum*, som förtecknade samtliga föreläsningar som gavs och all privatundervisning som fanns att få vid universitetet under året, men som detta till trots var oändligt mycket tunnare än senare tiders kurskataloger.

I juli 1779 fick Götlin ytterligare en utnämning vid biblioteket, denna gång som extraordinarie vice bibliotekarie med särskilt ansvar för Palmskiöldska samlingen.²⁶ Detta var ingen gängse titel,²⁷ och att kansler Rudenschöld över huvud taget ansåg sig böra utse en sådan har möjligen att göra med att hans företrädare, dåvarande kronprins Gustav (sedermera Gustav III), år 1766 hade gjort ett mycket olyckligt val av vice bibliotekarie då han mot allas, inklusive bibliotekariens, inrådan på rent nepotistiska grunder hade utsett Erik Filenius (son till biskopen i Linköping Petrus Filenius) till vice bibliotekarie. Denne Filenius beskrivs av Annerstedt (1913, 401) som ”lat, begifven på nöjen och nästan oduglig”, men han satt där han satt och dog på posten i september 1788.²⁸ Denna befordran måste dock ha varit välkommen för Götlin, som uppenbarligen gjorde väl ifrån sig; den 7 maj 1781 fick han sin första fasta position som universitetsbibliotekets ordinarie amanuens med bibehållande av titeln extraordinarie vice bibliotekarie, rimligen på förslag av bibliotekarien Birger Frondin. Strax därefter hade han så när propellerats åtskilda steg framåt i karriären, i och med att konsistoriet förde upp Götlin i andra förslagsrummet som efterträdare till professorn i historia Carl Fredrik Georgii, som begärt och fått avsked den 7 maj.²⁹ Förstaplatsen gick dock till Götlins yngre kollega som extraordinarie vice bibliotekarie Erik Mikael Fant, som satt kvar på professorstolen ända till 1816.

---

²⁶ Universitetsbiblioteket hade år 1724 köpt sekreterarens i Riksarkivet Elias Palmskiölds samling av handskrifter och tryck framför allt rörande svenskt 1600- och 1700-tal. Samlingen, som omfattar runt 500 inbundna volymer, finns idag på Carolina Rediviva.

²⁷ Annerstedt 1913, 556 noterar att ordinarie amanuensen Lindblom fick titeln år 1776 och e.o. amanuenserna E.M. Fant och Götlin fick den år 1779, dock utan att göra kopplingen till Filenius inkompetens (se nedan).

²⁸ Annerstedt 1914, 133.

²⁹ Så enligt Götlins post i Nerikes nations matrikel, där visserligen årtalet 1781 är struket och ersatt med 1784. Detta måste dock vara en felaktig korrigerings (jfr Annerstedt 1914, 92).

Götlin själv förblev biblioteksamanuens till februari 1787, då han utsågs till adjunkt.

I och med utnämningen till biblioteksamanuens fick Götlin också ett annat uppdrag som alldeles uppenbart låg honom varmare om hjärtat. Liksom sina företrädare på amanuensplatsen fick han nämligen föreståndarskapet över universitetets myntkabinett (*praefectura Numophylacii*),³⁰ en position som han skulle behålla fram till sin död 1820. Samlingarna i det knappt hundraåriga kabinettet var redan då mycket omfattande. Enligt en inventering som Götlin företog under sensommaren 1784 innehöll det 164 brakteater, 2 329 svenska mynt och medaljer, 359 ”skådepengar” över enskilda och 2 782 romerska mynt. Numismatiken var och förblev Götlin’s huvudsakliga intresse och det område där han gjorde de största insatserna, även om föreståndarskapet för myntkabinettet alltid var en syssla som låg vid sidan av hans egentliga anställningar.

Som föreståndare för myntkabinettet återupptog Götlin sin undervisning, som legat nere sedan hans utnämning till extraordinarie vice bibliotekarie. Han fick nu, på kansler Rudenschölds uppdrag, hålla så kallat kollegium (det vill säga en kurs vid sidan av de offentliga föreläsningarna) för dem som var intresserade av numismatik.

Götlin tillbragte de följande sex åren med arbete i biblioteket och i myntkabinettet, nog framför allt i det senare. Han meddelade undervisning i numismatik och svensk litteratur, där den förra vetenskapen uppenbart intog det första rummet. Från hösten 1784 fokuserade undervisningen särskilt på den myntsamling som inköpts från förutvarande kanslern Carl Ehrenpreuss redan 1752 och bragts i ordning först genom 1784 års inventering.

Understudom bröts den gängse akademiska lunken genom inslag av mer spektakulär natur, så till exempel när Gustav III år 1786 gjorde sitt längsta Uppsala-besök, som varade i inte mindre än sex veckor. Med sig hade han förstås en försvarlig svit samt den åttaårige kronprinsen Gustav Adolf, som trots sin ringa ålder redan varit universitetets kansler i ett helt år. Avsikten var delvis att bättre lära känna universitetet och dess verksamhet, och kungen bevistade också mängder av föreläsningar och flera disputationer, även om det också fanns politiska undertoner i det hela; kung Gustav ville helt enkelt knyta akademien och kyrkan närmare till sig efter att oppositionella tongångar börjat märkas under riksdagen på våren samma år. Han besökte också det kemiska laboratoriet, observatoriet och inte minst biblioteket i Gustavianum, där han fattade ett särskilt intresse för myntkabinettet. I en samtida tidningsnotis berättas om hans besök där den 26 oktober: ”H. M. behagade incognito uppe på Bibliotheket bese Mynt-Cabinetet, som visades af Hr Vice-Biblioth. Eric Götlin, och flera

---

³⁰ Annerstedt 1914, 543.

rara Svenska Böcker, som där förvaras”. Han var tillbaka i biblioteket redan den 2 november: ”H. M. lät emellan kl. 11 och 12 visa sig Konst- och Mynt-Cabineterna af Hr V. Bibl. Götlin”.³¹ Den kungliga glansen under Gustav III:s besök föll dock i betydligt mindre utsträckning på Götlin än på åtskilliga andra, framför allt på Fant, som fem år tidigare fått historieprofessuren precis före Götlin och vars föreläsningar kungen så gott som aldrig missade.³²

I januari 1787 blev platsen som bibliotekarie ledig i och med att dess innehavare, extraordinaire professorn Jacob Fredrik Neikter, kallades till innehavare av den skytteanska professuren. Fyra sökande anmälde sig, däribland naturligtvis Götlin, som väl vid det här laget var angelägen om att avancera något utöver sin position som amanuens och extraordinaire vice bibliotekarie. Enligt Annerstedt hade Götlin dock inte ”utmärkt sig genom sin biblioteksverksamhet”,³³ och även om han så hade gjort hade det förmodligen inte spelat någon roll. Bland de sökande fanns nämligen en stigande stjärna på den akademiska himmelen, dåvarande extraordinaire biblioteksamanuensen och docenten i grekiska Pehr Fabian Aurivillius, som gjorde rent hus med konkurrensen och utnämndes till bibliotekarie den 19 mars. Hos eftervärlden gäller han som en av de främste bibliotekarier, om inte den främste, som vårt universitetsbibliotek någonsin har haft.

Adjunkt i *litterae humaniores*, professor i numismatik och inspektor för Nerikes nation. Nationernas sammanslagning (1787–1805)

Även om positionen som bibliotekarie gick Götlin ur händerna uppenbarade sig rätt omgående ett nytt (och för Götlin förmodligen mer passande) tillfälle till avancemang i och med att Johan Niklas Hageman fick tjänsten som professor i orientaliska språk och lämnade en ledig plats som adjunkt efter sig. En adjunktur var på den här tiden snarast att jämföra med ett modernt universitetslektorat och adjunkterna vid filosofiska fakulteten var inte fler än att de nära nog kunde räknas på ena handens fingrar. Men det var i gengäld en brokig skara som Götlin tog plats i, när han den 19 februari utsågs till adjunkt i *litterae humaniores* (det vill säga vältalighet, historia och poesi); där fanns också en adjunkt i ”lärda språk” (grekiska och hebreiska; Abraham Thorberg, av Södermanlands nation), en i teoretisk och praktisk filosofi (Olof Herwech), en i astronomi (den ”kunglige observatorn” Erik Prosperin), en i matematik och naturfilosofi (d.v.s. fysik; Nils Landerbeck), en i kemi (laboratorn Carl Didrik Hierta) samt en i praktisk ekonomi (Emanuel Ekman, som var tillförordnad professor i ämnet).

I och med att adjunkturerna ”voro tämligen säkra öfvergångsplatser till en

---

³¹ Tidningsnotiserna citeras av Ian Wiséhn i *Svensk Numismatisk Tidskrift* 7 (1990), 154.

³² Om Gustav III:s besök se mer utförligt Annerstedt 1913, 617–625.

³³ Annerstedt 1913, 630.

professur” (Annerstedt 1914, 100) leddes Götlin nu i en riktning som så småningom skulle föra honom till en ordinarie professur. Han återgick till att meddela undervisning för den studerande ungdomen i ”de ting, som föll inom hans ämnesområde”, vilket förstås innebar *litterae humaniores* men kanske inte nödvändigtvis numismatik. Emellanåt framträdde han också som orator. I juni 1792 var han en av fem talare som å universitetets och studenternas vägnar höll parentation på latin över Gustav III,³⁴ och den 25 november 1799 levererade han en latinsk oration vid universitetets firande av kronprins Gustavs födelse.³⁵ När Götlin senare sökte tjänsten som professor i värtalighet och poesi, menade professorn i semitiska språk Anders Svanborg att båda dessa tal vitsordade ”den skicklighet, som pryder en Eloquentiae Professor” (se nedan).

På senhösten 1794 är utsågs Götlin till extra ordinarie professor, en titel som delades ut betydligt mer sparsamt under Gustav IV Adolfs förmyndarregering än tidigare under Gustav III; den ende utöver Götlin som fick den under denna tid var astronomen Lars Regnér.³⁶ Nu nämns numismatiken igen som en del av hans undervisning; i föreläsningskatalogen 1795–1796 anges att han stod till de studerandes tjänst med lektioner i numismatik och ”övriga ämnen inom *litterae humaniores*”.

Detta rörde sig fortfarande om privatundervisning. Först den 19 januari 1796 lämnade Götlin adjunkternas skara och utsågs genom kunglig resolution till universitetets förste och hittills enda professor i numismatik. Han fick därmed rätt att bekläda de så kallade *munera ambulatoria*, de uppdrag som roterade bland professorerna, däribland rektoratet. Sin installationsföreläsning höll han den 6 juni i den större lärosalen på Gustavianum *de initiis et progressu scientiae numismaticae* (”om numismatikens början och tillväxt”). Samma år tjänstgjorde han också som assessor i filosofiska fakulteten, tillika i akademiska konsistoriet; notarieplatsen försvann med adjunkturen.

---

³⁴ Enligt det av rektor den 6 juni utfärdade programmet var övriga talare professorn i dogmatik Eric Jonas Almqvist, historieforskaren Fant, den blott 21-årige greve Claes Fleming (som vistades i Uppsala fram till 1794) och kemisten fil. mag. Anders Gustaf Ekeberg. Om de framträdde i samma ordning som de nämns i programmet torde Götlin ha hållit sin parentation den 11 juni.

³⁵ Så enligt rektors inbjudan av den 24 november. Dagen efter Götlin talade en annan närking, adjunkten i *litterae humaniores* Pehr Thyselius, över samma ämne på svenska, *ut hilariorum communitas ad omnem ordinem sexumque pertingat* (”för att den gemensamma glädjen skall komma varje stånd och kön till del”). Om Thyselius se vidare nedan. Denne Gustav var Gustav IV Adolfs och drottning Fredrikas förstfödde son, som var kronprins fram till att hans far avsattes som kung 1809. Han var senare känd som Gustav av Wasa.

³⁶ Annerstedt 1914, 98.

*Gustavianum på Götllins tid. Gravyr ur J.B. Busser,
Utkast till beskrifning om Upsala, del 2, Upsala 1773.*

Men sina föreläsningar grep sig Götlin förstas an med både liv och lust. Under sitt första läsår som professor (1796–1797) utvecklade han ämnet i sin installationsföreläsning och föreläste först om den numismatiska vetenskapens tillkomst och utveckling, varpå han undervisade den studerande ungdomen (på onsdagar och lördagar kl. 8 om morgonen) i numismatikens grunder. Som alla professorer valde Götlin olika teman för olika läsår. 1797–1798 föreläste han offentligt om det danska och ryska myntväsendet och tog sedan itu med svensk mynthistoria. Det hela ägde rum i Gustavianum, där myntkabinettet förvarades, fortfarande kl. 8 på onsdagar och lördagar. Samma tema och tider gällde för påföljande läsår liksom väsentligen för 1799–1800, då även kompletterat med föreläsningar om det persiska och indiska myntväsendet.

När nu Götlin hade blivit professor började det att åter röra på sig för honom på nationsfronten. Nerikes nations inspektor, professorn i teoretisk filosofi Per Niklas Christiernin, hade nämligen avlidit den 24 februari 1799.³⁷ Nationen var

³⁷ Christiernin (född den 27 juli 1725) hade tidigare varit professor i ”offentlig ekonomi” (*oeconomia publica*, snarast att jämföra med våra dagars nationalekonomi). Han hade fått professuren i teoretisk filosofi genom att helt enkelt byta tjänst med dess tidigare innehavare, juristen Henrik Frosterus, och hade nog ytterst siktet inställt på en professur vid teologiska fakulteten. Om Christiernin kan sägas mycket, inte minst om

sedan inspektorslös under en stor del av året, innan kurator Johan Eric Strömberg vid nationssammansamlingen den 19 oktober erinrade om att nationen hade att bland universitetets professorer välja någon till Christiernins efterträdare. Man förrättade val med slutna sedlar, ”vid hvilkas öppnande”, säger protokollet, ”Nationens ... hedersledamot, Professor Högådle och Vidtberömde Herr Magister Eric Götlin ägde Landsmännens enhälliga kallelse”.³⁸ Götlin accepterade och fick omedelbart ett redan tidigare beställt honorar i form av två sockerskålar med tång och rissel samt en senapsskål. Det hela försågs med en gravyr med lydelsen *Inspectori optimo Erico Götlin Natio Nericiensis*, ”Nerikes nation åt sin förtäfflige inspektor Eric Götlin”.³⁹ Den 17 november avhölls landskap för första gången i Götlinns närvaro som inspektor (tillika hemma i hans egen bostad på okänd adress), varvid han ”tackade nationen för dess förtroende och betygade sin hjerteliga fågnad att se nationen samlad”.

Nationslivet fortsatte att gå sin gilla gång då 1700-talet övergick i 1800-tal. Protokollen talar sällan om annat än övningsdisputationer, nationsexamina och val av seniorer. På våren år 1800 fann man sig nödd att hyra rum för att inrymma sitt bibliotek, som tidigare – liksom nationen i övrigt – fört en nomadisk tillvaro. Detta rum, vars närmare belägenhet är okänd, fick nu också fungera som nationssal, och man möttes där för första gången den 12 april och allt framgent, även om man i undantagsfall fortfarande höll sammankomst hemma hos Götlin. Från 1804 hyrde man rum i det så kallade vice pastorshuset öster

---

hans svårartat hätska temperament; apropå hans misslyckande att nå en teologie professur konstaterar t.o.m. Annerstedt att det var ”lyckligt nog för friden i denna fakultet” (1913, 531).

³⁸ Uppgiften att Götlin var hedersledamot av Nerikes nation finns endast i denna notis i landskapsprotokollet. Saken nämns inte i matrikeln, och jag har inte kunnat hitta någon uppgift i tidigare protokoll som anger när han fick denna titel. Att Nerikes nation utsåg hedersledamöter, *membra honoraria*, är dock helt klart, även om sådant verkar ha nämnts mer eller mindre slumpmässigt i protokollen. Under den period som intresserar oss här har jag bara funnit två sådana uppgifter, nämligen från sammankomsten den 19 oktober 1778, då ”Herr Adjuncten Göthe förklarades för Membrum Honorarium Nationis”, samt från den andra sammankomsten vårterminen 1791, då ”Curator proponerade ... at få antaga Herr Magister Docens Hultén till Membrum Honorarium, hvilket Hr. Inspector straxt behagade bifalla”. Lagerholm (1933, 7) har alltså fel då han säger att det inte förekommer något i protokollen om hedersledamöter mellan den 25 maj 1766 (då Södermanlands nation valde tre *membra honoraria* på inspektor Hydréns förslag) och den 4 mars 1807, då den förenade nationen valde tre hedersledamöter.

³⁹ Man noterar att nationen använde adjektivformen *Nericiensis* i den latinska varianten av sitt namn i stället för *Nericius*, som kom att användas i namnet på den sammanslagna nationen, *Natio Sudermanno-Nericia*.

om domkyrkan (med nuvarande adress Domkyrkoplan 4).⁴⁰

Götlin själv fortsatte med sina offentliga föreläsningar över numismatiska ämnen, varje onsdag och lördag kl. 8 i Gustavianum. Den 4 juni år 1800 lades också den första avhandlingen med Götlin som praeses fram. Ämnet var förstås numismatik, närmare bestämt numismatikens koppling till historieskrivningen, och respondenten var den yngre landsmannen Pehr Olof Gravander (1775–1846), som under terminerna däromkring fungerade som Nerikes nations landskapssekreterare; han skulle sedermera bli domprost i Strängnäs.

Året därpå kom det första häftet av tre i Götlin *Historia Numophylacii Regiae Academiae Upsaliensis*, en historia över myntkabinettet. Det försvarades vid disputation av närkingen Nils Kellström (1777–1832), som fyra år senare tillsammans med sörmlänningen Nils Åkerman kom att bilda Södermanlands-Nerikes nations första kuratorsduo. Det andra häftet publicerades 1802, och användes likaledes som disputationstext, denna gång försvarad av Olof Matthias Ullgren (av Fjärdhundra nation, som år 1823 uppgick i Uplands). Detsamma gäller det tredje häftet, som försvarades av smålänningen Anders Rogberg den 26 mars 1803. De tre häftena omfattar totalt inte mer än 52 sidor och innehåller bara de första åtta paragraferna av inledningen till verket, hur det nu var tänkt att se ut; några fler delar publicerades aldrig.

Vårterminen 1802 fungerade Götlin också för första gången som universitetets Rector Magnificus. Detta var på den tiden en av de ovannämnda *officia ambulatoria* som roterade bland professorerna för en termin i taget. Han var rektor för andra gången våren 1809; först 1840 utökades ämbetstiden till ett helt läsår, och från 1876 är det roterande systemet som bekant avskaffat.

Som undervisande lärare vid universitetet på den här tiden var det förstås oundvikligt att man fann allehanda berömdheter i vardande bland sina studenter. Vårterminen 1801 fanns till exempel den blivande ärkebiskopen Johan Olof Wallin – mest känd som psalmförfattare – i åhörarskaran (Wiberg 1950, 19). Man har också antagit att den då 21-åriga värmlänningen Erik Gustaf Geijer studerade numismatik för Götlin under höstterminen 1804, även om det inte kan bevisas (Wiberg 1966, 129). Säkert är att Götlin var examensvittne när Geijer i april 1805 gjorde sin stilskrivning i latin för filosofiska gradens avläggande. Götlin, examensförrättaren professor Johan Afzelius och fakultetens dekanus professor Daniel Boethius var helt eniga i att tilldela Geijer det högsta betyget, *laudatur* (Wiberg 1966, 132–133). Geijer skulle komma i kontakt med Götlin även senare under sin studietid, varom mera nedan.

Ungefär samtidigt började det äntligen komma till skarpt läge beträffande de sörmländska och nerikingska nationernas förening. Den 1 maj 1805 samlades

---

⁴⁰ Hamnström 1905, 102.

Nerikes nation för att välja sina representanter i den kommitté som sörmlänningarnas inspektor Tingstadius efterlyst för att överenskomma om villkoren kring sammanslagningen. Utöver kurator skulle två seniorer och en junior väljas. För närkingarnas del föll valet på seniorerna J.E. Strömberg och N. Kjellström samt på junioren H. Kjellmark; därutöver G. E. Sprinchorn, som agerade prokurator i ordinarie kuratorn Ekstrands fränvaro. Från sörmlänningarnas sida deltog kurator C.O. Altin, E. Kjerséen, W. Elgenstierna och D.J. Myréen. Kommittén arbetade snabbt, och redan den 6 maj kunde deras förslag presenteras för den nerikingska nationen. I övrigt verkar sammanslagningen ha passerat utan större åthävor. Den 11 maj träffades de båda nationernas medlemmar för första gången, i den sal som sörmlänningarna hyrde i Domtrapphuset. En vecka därpå kom så konsistoriets formella medgivande till sammanslagningen, och den 23 maj kunde Götlin, nu vorden den förenade Södermanlands-Nerikes nations inspektor, hälsa sörmlänningar och nerikingar såsom medlemmar av en och samma nation.

Götlin har omkring den här tiden beskrivits som ”en fin, något fet, glad, fryntlig gubbe med tunnt pudrat hår ... Ut i examina war han mycket medgörlig och dessutom gästfri mot studenterna”.⁴¹ Man föreställer sig att han var rätt nöjd med sin tillvaro som professor i numismatik, föreståndare för myntkabinettet och inspektor för Södermanlands-Nerikes nation. Dock saknade han fortfarande en ordinarie professur, eftersom hans professur i numismatik var ett personligt förordnande. Vid dryga 60 års ålder uppenbarade sig emellertid ett tillfälle för honom att bättra på sin meritlista i detta avseende, och han lät det inte gå honom ur händerna.

Götlin som *professor eloquentiae et poëseos*. Avsked och död (1805–1820)

I oktober 1805 hade professorn i *eloquentia et poesis* Per Svedelius (född 1732 i

---

⁴¹ Karaktäristiken finns i ett anonymt handskrivet häfte med titeln ”Stockholms Stor-Skola och Upsala Universitet för 50 år sedan”. Det innehåller också en mängd andra beskrivningar av Uppsalaprofessorer vid 1800-talets början och finns utgivet i Brithelli 1915. Brithelli föreslår att den anonyme författaren möjligen kan vara stockholmaren Johan Peter Fredenberg. Notisen om Götlin finns på sid. 19. Att Götlin kunde vara tämligen beskedlig i samband med examination bekräftas av Samuel Grubbe, som 1802 gjorde sin inträdesexamen (”studentexamen”) vid universitetet för Götlin. I sina självbiografiska anteckningar skriver Grubbe: ”Vi hade föreställt oss denna Examen såsom noggrann och allvarlig, och hoppats inlägga någon ära med våra kunskaper; men den var, under denne examiner (dvs. professor Götlin) ända till löjlighet lätt, så att ingen ära var därvid att skörda” (J. Cullberg, *Ur Samuel Grubbes självbiografiska anteckningar. Studentminnen 1802–1806*, Göteborgs nations skriftserie III, sid 31; citerad efter Svenson 1950, 110).

Västerås) gått ur tiden.⁴² Fem sökande anmälde sitt intresse för tjänsten, nämligen adjunkten i teoretisk och praktisk filosofi Benjamin Höijer, adjunkten i *litterae humaniores* Nils Fredrik Biberg (som just kallats till lärare för Gustav IV Adolfs son kronprins Gustav), dåvarande kyrkoherden i Österhaninge Pehr Thyselius (landsman och rentav från samma socken som Götlin), docenten i latinsk vältalighet Reinhold Scheringsson samt Götlin själv. Götlin var något av en ålderman i sammanhanget, eftersom han var 15 år äldre än den näst äldste sökanden Scheringsson, men det hindrade inte att konkurrensen från framför allt Höijer och Thyselius (båda födda 1767) var värd att ta på allvar.

Ärendet behandlades av högre akademiska konsistoriet den 27 januari 1806, där man till att börja med föredrog ett längre yttrande av professorn i orientalska språk Anders Svanborg. Svanborg listade Götlinns tjänstemeriter och nämnde att han redan 1781 uppförts i andra rummet vid tillsättandet av professuren i historia. Han framhöll Götlinns förtjänster som professor i numismatik och hans ”utmärkta skicklighet och nit för denna nyttiga vetenskapsgren”, och konstaterade att ”så många Academiska förtjenster gifver Professoren Götlin det billigaste anspråk å första rummet på detta underdåniga förslag”. Professorn i grekiska Christopher Dahl framhöll Götlinns ”öfverlägsenhet i år och förtjenster”, konstaterade (apropå Götlinns andraplats vid tillsättningen av professuren i historia) att ”han innehade redan et Professors förslag vid denna Academie, innan någon af hans medsökare, ännu såsom Studerande, var vid Academien inskrifven”, och menade att ”hans rättighet till första rummet å detta förslag icke et ögonblick kan för mig komma i fråga”. Övriga yttranden följde samma linje, vilket resulterade i att Götlin, med 17 röster till första rummet, förordades av ett fullständigt enhälligt konsistorium. På andra plats sattes Höijer (med 9 röster till andra och 8 till tredje rummet) och Thyselius på tredje (8 röster till andra och 6 till tredje rummet).⁴³

Biberg och Scheringsson, som inte rangordnats av konsistoriet, anförde

---

⁴² Ämnet *eloquentia et poesis*, ”vältalighet och poesi”, motsvarade i praktiken romersk litteratur och är grunden för det ämne som idag kort och gott heter ”latin”. På den tiden var det alltså fråga om ett rent litteraturstudium, eftersom alla redan förutsattes kunna själva språket. Den språkvetenskapliga delen av ämnet tillkom under 1800-talets senare hälft, i och med den moderna filologins födelse.

⁴³ För Benjamin Höijer och Pehr Thyselius blev denna motgång inte mer än en parentes i deras karriärer. Höijer var en ytterst framstående talare och kantiansk filosof, ansågs därför farlig och hade svårt att få högre tjänster vid universitetet; 1799 hade han enhälligt förordats till professuren i teoretisk filosofi efter Christiernin, men fick denna professur först efter statsvälvningen 1809. Thyselius, som i likhet med mången kyrkoherde på den tiden hade starka akademiska meriter, fick professors titel 1810 och slutade sina dagar som Tingstadius efterträdare som biskop i Strängnäs.

besvär över detta beslut, men därav blev intet; Götlin förordnades till ordinarie professor i värtalighet och poesi den 3 september 1806 och höll sin installationsföreläsning (med rubriken *Specimen imitationis poeticae*) den 2 december. En av hans sista gärningar som professor i numismatik var att presidera vid sin egen brorson Lars Erik Götlins disputation *pro gradu* den 10 juni 1806, på en avhandling om det svenska myntväsendets uppkomst. Man kan ju tycka att detta borde ha varit ett tydligt fall av jäv, men å andra sidan var inte praeses examinator, åtminstone inte ensam.

Som professor i *eloquentia et poesis* kom Götlins offentliga föreläsningar omedelbart att ändra inriktning. I stället för att föreläsa om numismatiken, som uppenbart låg honom varmast om hjärtat, höll han under läsåret 1806–1807 på måndagar och tisdagar föreläsningar över valda tal av Cicero, på torsdagar och fredagar över Vergilius *Aeneid*. De första fyra åren fortsatte han med just dessa texter, vilket – även om man får känslan av att professorerna i högre grad brukade variera sig från år till år – får sägas vara ett omdömesgillt och oantastligt val. Först på sitt femte år gick han vidare från Ciceros tal till samma författares retorikteoretiska skrift *Orator*, Vergilius *Aeneid* kvarstod fortfarande på schemat. Det sjätte året, 1811–1812, föreläste han över Ciceros filosofiska skrift om vänskapen (*Laelius de Amicitia*), över Livius romerska historia (*Ab urbe condita*), över Vergilius lärodikt *Georgica* och över Ovidius *Metamorphoser*. Ingenstans nämns dock några regelrätta föreläsningar om numismatik, även om detta nog kan ha förekommit inom ramen för hans privatundervisning.

Vi har inte mindre än två ögonvittnesskildringar av Götlin som professor i värtalighet och poesi. Den ena härrör från vår landsman Bernhard von Beskow, som under första hälften av 1800-talet rönt en del framgångar som poet och dramatiker och redan vid dryga 30 års ålder var både kammarherre och ledamot av Svenska Akademien. Von Beskows litterära produktion har inte åldrats väl. Sven Delblanc har rentav i en Majhälsning kallat honom ”den ordensbehängde pekorallisten”, men han månade verkligen om Södermanlands-Nerikes nation och har skänkt såväl medel till stipendier som åtskilliga högkvalitativa inventarier (bland vilka det porträtt av honom själv, som fortfarande hänger i vår festsal, väl inte intar första rummet).⁴⁴ I hans självbiografi *Levnadsminnen* finns följande passus om Götlin (von Beskow 1928, 50–51):

Slutligen förekommo *Dii minorum gentium* bland herrar professorer,⁴⁵ bland vilka vår inspektor, professorn i romerska litteraturen och värtaligheten Erik Götlin (med spenamnet *Göta Lejon*, i anseende till hans ståtliga figur

---

⁴⁴ Se Samzelius 1943.

⁴⁵ *Dii minorum gentium*, ”gudar av mindre härkomst” (d.v.s. andra rangens gudar), kallades de romerska gudomligheter som inte tillhörde de tolv olympiska gudarna.

och provinsialuniform) innehade främsta rummet. Den, som i senare tider hört föreläsningar av Lundvall och Törneros,⁴⁶ kan aldrig föreställa sig att de ägt en sådan företrädare som eloquentie professorn Götlin. Han förklarade, såsom det berättades, en gång Eoli egenskaper med dessa ord: »Eolus, M(ina) H(errar), var en gud, som kunde både hålla och släppa väder.» – *Salve Penates!* översattes med »Ödmjuka tjänare, mina herrar husgudar!»⁴⁷ – Däremot var han en nitisk vårdare av myntkabinetet, och den, som i magistergraden kunde giva honom tillfredsställande svar i numismatiken, gav han gärna höga betyg i latiniteten.

Att Götlin skötte professuren om inte lättvindigt så åtminstone kanske utan djupare engagemang i ämnet antyds också av följande korta karaktäristik. Den kommer från ett handskrivet häfte med titeln »Professorerne vid Upsala acad. vid slutet af förra och början af detta seculum, tecknade med sanning och oväldighet år 1809». Det har antagits att författaren är sedermera prosten Matthias Floderus (1766–1822), son till professorn i grekiska Johan Floderus.⁴⁸ Här står följande att läsa om Götlin:

Har vackra historiska kunskaper, särdeles i numismatiken, men latinska väl-taligheten och skaldekonsten hafva under honom sin ferrea aetas.⁴⁹ Såsom listmare och fjäsk har han aldrig haft någon aktning.⁵⁰ Är minutlös i högsta grad. Hårfrisören får ofta lägga om locken flera gånger. Eljest mycket höflig och tjenstfärdig, samt af vackert utseende. Han är ungtalig.

---

⁴⁶ Carl Johan Lundvall och Adolph Törneros var Götlinns två närmaste efterträdare som professorer i värtalighet och poesi. Båda var sörmland-nerikingar; nationen hade alltså monopoliserat denna professur under 1800-talets fyra första decennier.

⁴⁷ Eolus (Aeolus) var en romersk vindgud; Götlinns utläggning om honom måste ha föranletts av det faktum att han spelar en viss roll precis i början av Vergilius *Aeneid*, som vi har sett att Götlin föreläste om under de första åren av sin professur. *Salve Penates* är en (av Beskow) felciterad fras ur *Aeneiden*, där det egentligen står *o fidi Troiae salvete penates* (7.121), »var hälsade, o Trojas trogna husgudar». »Ödmjuka tjänare, mina herrar husgudar» är ju (liksom historien om Aeolus) ett utslag av Götlinns skämtlymne, och kan knappast föranleda någon censur. Bland studenterna på den tiden fanns rimligen inte en enda, som inte visste vad *salvete penates* egentligen betydde.

⁴⁸ Se Carlquist 1922.

⁴⁹ »Ferrea aetas», d.v.s. järnålder, här använt om en hård och svår tid. Järnålder var den sista av de (oftast) fyra tidsåldrarna i grekisk-romersk myt. Den föregicks av guld-, silver och bronsåldern, och utmärktes av allsköns förfall och uselhet. Det är f.ö. i denna järnålder som vi fortfarande lever.

⁵⁰ D.v.s. han har aldrig ansetts vara någon listmare eller fjäskande person.

Betydligt skarpare kritik får Götlin i Peter Wieselgrens *Sveriges sköna litteratur*. Wieselgren går över huvud taget mycket hårt åt svensk bildning under Gustav III och Gustav IV Adolf. Om Götlin säger han följande:

På den älsklige *Carl Aurivilli* stol hade Säkerhetstiden (som Wieselgren kallar perioden i fråga; min anm.) satt *Eric Götlin*, mannen, framför hvilken Lundvall stadnar, då han i sitt härliga inträdestal i Vitterhets-, Historie- och Antiquitets-Akademien skillrar sina föregångare på den klassiska vitterhetens fält i Upsala, ströende glödande rosor på Rosenadlers, Ihres, Hermanssons och Floderi m.fl:s grafvar, tydligen för att undgå infandum renovare dolorem.⁵¹

Här är det till att börja med på sin plats med en precisering. Carl Johan Lundvalls inträdestal i Vitterhetsakademien (hållet den 23 oktober 1832) syftade till att karaktärisera den praktiska latinska vältaligheten vid Uppsala universitet mellan 1623 och 1789, varvid han stödde sig på de publicerade högtidstal som hållits under denna period. Det var alltså inte en fråga om att ge en överblick över professorerna i själva ämnet vältalighet. Hans tal sträcker sig fram till professorns i grekiska Johan Floderus död 1789. Att han inte ville gå längre förklarar han med att taktfullheten inte medger att han talar om ”de Lärare och Embetsbröder, hvilka, efter Floderi tid, vidmakthållit den Romerska vältalighetens anseende vid det Universitet, hvars medlem jag har äran att vara”.⁵² Lundvalls framställning inbegriper alltså inte heller Götlin's företrädare Svedelius. När Wieselgren säger att Lundvall ”stannar inför Götlin” och antyder att han skulle ha gjort så eftersom han inte kunde förmå sig att tala om Götlin såsom varande mindre kompetent, är detta alltså inte bara tämligen gement utan också en direkt osanning. Wieselgren var f.ö. både lundensare och nykterhetsförkämpe.

En som inte verkar ha hyst någon ringaktning för Götlin som latinist var studenten Erik Gustaf Geijer. I februari 1808 skrev han hem till sin far: ”Jag läser nu Latinska Historieskrifware af alla krafter och finner mig oändeligen intresserad deraf. Jag ämnade disputeras om Caesar; men hans Studium har gjort mig så snål, att jag önskade också omfatta de andra Romerska Historici – och då hinner jag ej ifrån mig denna Termin. – Jag har vänt mig häråt i afsigt

---

⁵¹ Wieselgren 1848, 536. ”Infandum renovare dolorem”, d.v.s. ”att återuppleva en out-säglig smärta”. Citatet kommer från andra boken av Vergilius *Aeneid* (Aeneas svar då drottning Dido ber honom att berätta om Trojas fall och sina irrfärder över Medelhavet; *infandum, regina iubes, renovare dolorem*, ”du ber mig, drottning, att återuppleva en out-säglig smärta”; *Aen.* 2.3).

⁵² Lundvalls tal finns utgivet i Kongl. Vitterhets Historie och Antiquitets Academiens handlingar. Sextonde delen, Stockholm 1841.

att kunna bli kallad till Docens af professorn i Latinet Götlin ...”. Sin avhandling *De stilo historico apud Romanos* (”Om den historiska stilen hos romarna”) lade Geijer fram den 10 december samma år, och trots att fakulteten ansåg att han ”med grundelig lärdom författat samt publice praesidendo med heder försvarat” sin avhandling blev det aldrig någon docentur för Geijer i latin – vare sig det nu berodde på att Götlin helt enkelt inte var imponerad av hans insats eller att han inte var så angelägen att anta några docenter över huvud taget.⁵³

Man kan i och för sig fråga sig varför Götlin sökte tjänsten som professor i vältalighet och poesi, och ett rimligt svar kanske är att han helt enkelt ville ha en ordinarie professur. Även om han helt säkert aldrig misskötte tjänsten förefaller han inte ha hyst samma passion för den romerska litteraturen som han gjorde för numismatiken. Han verkar ha varit en på det stora hela uppskattad lärare, men han gjorde aldrig något avtryck som forskare inom sin disciplin och fick aldrig några regelrätta ”lärlingar”; till exempel lades det under hela hans tid som innehavare av denna professur uppenbarligen bara fram en enda avhandling, som bestod i en svensk versöversättning av dikterna 2 och 18 i Horatius första bok *Epistulae* med korta kommentarer, och som försvarades av smålänningen Georg Ingelgren den 21 december 1811.⁵⁴ Det är kanske ingen överraskning att han på våren 1812, efter 6 år som professor i vältalighet och poesi, ansökte om avsked med emeritilön hos kung Karl XIII och att han samtidigt anhöll om att få kvarstå som föreståndare för myntkabinettet. Ärendet kommunicerades till kungen av universitetets kansler kronprins Karl Johan, som framhöll såväl Götlins ”ålder, längre tjenstetid och aftagande krafter, som hans nit och skicklighet såsom lärare, äfvensom den flit, möda och granskning, han vid tillsynen öfver Academiens Mynt-Cabinet under 31 års tid ådagalagt” som skäl till att i alla delar tillmötesgå Götlins önskemål och tilldela honom den emeritilön som blivit ledig då astronomiprofessorn och inspektorn för Stockholms nation Daniel Melanderhjelm avlidit i januari 1810. I en skrivelse avfattad på Örebro slott den 29 april 1812 lät också Karl XIII ”för Götlin utfärda nådigt afsked från Eloquentiae och Poëseos Professionen, med tilläggande af nämnda efter Cancelli Rådet Melanderhjelm lediga Emeriti Professors lön, jämte

---

⁵³ Upplysningarna om Geijer och Götlin finns i Wiberg 1966, 182–183 och 189.

⁵⁴ Georg Ingelgren är i sig en intressant person. Han kom från knappast möjliga förhållanden – hans far Magnus Danielsson var backstugusittare, och Georg kämpade sig fram med understöd av välvilliga medmänniskor genom skola och gymnasium hela vägen till Uppsala. Han blev färdig med sina studier 1812 och anställdes i kungens kansli, men dog redan året därpå i en ålder av bara 31 år. Han var poet och publicerade sin poesi i tidens litterära magasin, och hans dikter gavs ut (tillsammans med Per Elgströms, som hade ett näst intill identiskt levnadslopp) av Per Hanselli i *Samlade vitterhetsarbeten af Per Elgström och Georg Ingelgren*, Upsala 1860.

bibehållande af värden vid Mynt Cabinettet och det derföre å Stat bestådde arfvode”.

Götlin kom alltså att fortsätta som föreståndare för sitt skötebarn myntkabinettet, men med föreläsningar och undervisning var det slut för hans del. Samtidigt med sitt avsked avgick han också som inspektor för vår nation och efterträddes av en annan närking, professorn i dogmatik och moralteologi Anders Hultén (från Snavlunda), som valdes den 14 november 1812 och kom att sitta kvar på posten fram till sin död 1831.

Gravstenen på Uppsala gamla kyrkogård

Götlin gick ur tiden i sitt 76:e år, den 26 februari 1820, efter att i flera år ha lidit av gikt. Dödsorsaken anges i domkyrkoförsamlingens död- och begravningsbok som sjukdom och ålderdomsbräcklighet. Myntkabinettet skötte han in i det sista. Han begravdes på Uppsala gamla kyrkogård, direkt till höger innanför grinden i änden på S:t Olofsgatan. Där stannar vi sedan ett par år tillbaka till under kransnedläggningen vid allhelgona och på första maj, lämnar en krans från nationen och ägnar en tanke åt denne ”glade och fryntlige gubbe”, som blev den siste inspektorn för Nerikes nation och som höll sin egid över den unga Södermanlands-Nerikes nation under de första sju åren av dess existens.

Litteratur

- Annerstedt, Claes. 1913. *Uppsala Universitets historia. Tredje delen, 1719–1792. Första afdelningen. Universitetets öden*. Uppsala & Stockholm.
- Annerstedt, Claes. 1914. *Uppsala Universitets historia. Tredje delen, 1719–1792. Senare afdelningen. Universitetets organisation och verksamhet*. Uppsala & Stockholm.
- Brithelli, Sigrid. 1915. ”Stockholms Stor-Skola och Uppsala Universitet vid 1800-talets början. Anteckningar af en gammal student, som ej studerat ut”. *Personhistorisk tidskrift* 17, 1–50.
- Carlquist, Gunnar. 1922. ”Prosten Matthias Floderus’ teckning av Uppsalaprofessorerna 1809”. *Personhistorisk tidskrift* 23, 57–73.
- Hall, B. Rudolf (red.). 1922. *Sveriges allmänna läroverksstadgar 1561–1905. 4/6 1693, 1724 och 1807 års skolordningar*. Lund.
- Hamnström, Erik. 1905. *Södermanlands-Nerikes nations historia*. Uppsala.
- Helander, Josef (ed.). 1900. *Olof Wallquists Själfbiografiska Anteckningar*. Uppsala.
- Karlsson, Karl Fredrik. 1871. *Blad ur Örebro skolas historia. Första häftet*. Örebro.
- Karlsson, Karl Fredrik. 1872. *Blad ur Örebro skolas historia. Andra häftet*. Örebro.
- Karlsson, Karl Fredrik. 1900. *Blad ur Örebro skolas historia. Femte häftet*. Örebro.
- Lagerholm, Julius. 1933. *Södermanland-Närkes nation. Biografiska och genealogiska anteckningar om i Uppsala studerande södermanlänningar och närkingar 1595–1900*. Sunnansjö.
- Lindberg, Bo. 2022. *Disputation, dissertation, avhandling. Historien om en genre*. Stockholm.
- Samzelius, Jonas L:son. 1943. ”Notiser om nationens porträtt- och konstsamling”. *Majhälsning* 16, 65–66.
- Samzelius, Jonas L:son. 1952. ”Om den svenska nationsinrättningens tillkomst och karaktär samt om Södermanlands och Nerikes landskap och societeter 1648–1667”. *Majhälsning* 25, 33–47.
- Svenson, Sven G. 1950. ”Studentens klang- och jubeltid. Från Juntan till skandinavismen”. I *Uppsalastudenten genom tiderna*, 73–194. Uppsala.
- von Beskow, Bernhard. 1928. *Levnadsminnen*, 2 uppl. Stockholm.
- Wiberg, Albert. 1950. ”Från Johan Olof Wallins studentår”. I Albert Wiberg, *Från Upplysningstiden. Spridda undervisningshistoriska studier*. Stockholm.
- Wiberg, Albert. 1966. ”Erik Gustaf Geijers studiegång och hans inställning till folkskola och folkundervisning”. I Gösta Cavonius, Wilhelm Sjöstrand och Albert Wiberg, *Esaias Tegners och Erik Gustaf Geijers inställning till folkskola och folkupplysning*. Stockholm.
- Wieselgren, Peter. 1848. *Sveriges sköna litteratur. En öfverblick vid akademiska föreläsningar. D. 4 Statens sköna litteratur. D. 3, Det filosofiska århundradet. Afd. 2, Säkerhetstiden*. Lund.

Avlidna sedan föregående Majhälsning

Här listar vi de avlidna medlemmar vars namn kommit till nationens kännedom. Som vanligt vill redaktionen göra reservationer för felaktigheter i denna spalt. Om du skulle se att någon förbisetts, kontakta då vänligen nationens förste kurator, så kommer en korrigerig i nästa Majhälsning.

Carl-Uno Sjöblom

Ämbetsförteckning hösten 2022 till och med våren 2023

Ämbete	Efternamn	Förnamn	Termin
Inspektör	Ström	Per	HT22-VT23
Proinspektör	Henriksén	Christer	HT22-VT23
Skattmästare	Danielsson	Magnus	HT22-VT23
Förste kurator	Pettersson	Karl Fredrik	HT22-VT23
Andre kurator	Swärd Brattström	Olle	HT22
Andre kurator	von Heijne	Elias	VT23
Tredje kurator	Wahlund	Martin	HT22-VT23
Alumnsamordnare	Bängs	Kajsa	HT22-VT23
Antikvarie	Löfqvist	Axel	HT22-VT23
Arkivarie	Bemark	Felix	HT22-VT23
Barmästare	Green	Oscar	HT22
Barmästare	Ohlson	Richard	VT23
Barvärd	Björklin	Hampus	HT22
Barvärd	Hovstadius	Sara	HT22
Barvärd	Malmström	Julia	HT22
Barvärd	Ohlsson	Richard	HT22
Barvärd	Olsson	William	HT22
Barvärd	Andersson	Elsa	VT23
Barvärd	Bängs	Kajsa	VT23
Barvärd	Hammarberg	Josefine	VT23
Barvärd	Johansson Hedström	Maja	VT23
Barvärd	Oberger	Elvira	VT23
Bibliotekarie	Andersson	Emma	HT22-VT23
DJ-ansvarig	Hedström	Louis	HT22-VT23
Evenemangsassistent	Gedda	Ofelia	HT22
Evenemangsassistent	Hammer	Arthur	HT22
Evenemangsassistent	Björklin	Hampus	VT23
Evenemangsassistent	Olsson	William	VT23
Fanbärare 1	Corell	Axel	HT22-VT23

Fanbärare 2	Martinson	Sofia	HT22-VT23
Helgfikavärd	Balmér Degerlund	Linn	HT22
Helgfikavärd	Johansson Hedström	Maja	HT22
Helgfikavärd	Söderström Varnäs	Josephine	HT22
Helgfikavärd	Franzén	Nelly	VT23
Helgfikavärd	Nylund	Elias	VT23
Helgfikavärd	Ruthberg	Arvid	VT23
Hovmästare	Hendar	Charlotte	HT22
Hovmästare	Malmström	Julia	VT23
IF Trikadien-ansvarig	Nord	Maximiliam	HT22
IF Trikadien-ansvarig	Glandin	Emma	VT23
Internationell sekr.	Gustafsson	Matilda	HT22
Internationell sekr.	Liljeberg Hal- lonsten	Leo	HT22-VT23
Internationell sekr.	Poulin	Léonie	HT22-VT23
Internationell sekr.	Shek Behi	Fatima	VT23
IT-ansvarig	Axelman	Edvard	HT22-VT23
IT-ansvarig	Wallsten	Viktor	HT22-VT23
Klubbmästare	Bäcklund	Gustaf	HT22
Klubbmästare	Wikström	Johanna	HT22
Klubbmästare	Brandt	Hannah	VT23
Klubbmästare	Åkerberg	Astrid	VT23
Krönikör	Green	Magnus	HT22
Krönikör	Holmén	Lydia	VT23
Köksmästare	Reje Franzén	Moa	HT22
Köksmästare	Wikström	Nils	VT23
Kördirektör	Paldanius	Rakel	HT22-VT23
Landskapets ordförande	Åqvist Wilbrand	Fredrik	HT22
Landskapets ordförande	Olofsson	Hannah	VT23
Ljud- och ljusansvarig	Segelsjö Duvernoy	Marcus	HT22
Ljud- och ljusansvarig	Green	Oscar	VT23
Lunchassistent	Hoac	Vivian	HT22

Lunchassistent	Holmén	Adéla	HT22
Lunchassistent	Nilsson	Axelina	HT22
Lunchassistent	Johansson	Beatrice	HT22
Lunchassistent	Ljuslin	Emma	VT23
Lunchassistent	Palmqvist	Sara	VT23
Lunchassistent	Salberg	Frida	VT23
Lunchassistent	Westford	Alexander	VT23
Lunchvärd	Rosén	Pamina	HT22
Lunchvärd	Nilsson	Axelina	VT23
Lördagsvärd	Barkman	Rebecca	HT22
Lördagsvärd	Gustafson	Molly	HT22
Lördagsvärd	Andersson	Klara	VT23
Lördagsvärd	Lind	Ester	VT23
Marknadsföringsansvarig	Brandt	Hanna	HT22
Marknadsföringsansvarig	Björck	Valentina	VT23
Marknadsföringsassistent	Björck	Valentina	HT22
Marknadsföringsassistent	Hammarberg	Josefine	HT22
Marknadsföringsassistent	Oberger	Elvira	HT22
Marknadsföringsassistent	Steen	Moa	HT22
Marknadsföringsassistent	Gustafsson	Molly	VT23
Marknadsföringsassistent	Hammarberg	Josefine	VT23
Marknadsföringsassistent	Henriksén	Nike	VT23
Marknadsföringsassistent	Steen	Moa	VT23
Marskalk	Granath	Johan	HT22-VT23
Marskalk	Åhlund	Josefine	HT22-VT23
Musikanförare	Porath Wahlund	Leonard	HT22-VT23
Nationsfotograf	Bäcklund	Ingrid	HT22
Nationsfotograf	Hovstadius	Sara	VT23
Nationskaplan	Ringheim	Erik	HT22-VT23
Programsekreterare	VAKANT		HT22
Programsekreterare	Åhlund	Josefine	VT23
Programvärd	Eskebrant	Sam	HT22

Programvärd	Smedh	Julian	HT22
Programvärd	Johansson	Beatrice	VT23
Programvärd	Söderström Varnäs	Josephine	VT23
Recentiorsvärd	Junebjörk	Andrea	HT22
Recentiorsvärd	Karlsson Spongh	Alicia	HT22
Recentiorsvärd	Persdotter Larsson	Sofia	HT22-VT23
Recentiorsvärd	Granath	Johan	VT23
Recentiorsvärd	Reje Franzén	Moa	VT23
Redaktör	Lingman	Kristina	HT22
Redaktör	Löfqvist	Axel	HT22-VT23
Redaktör	Kämpe	Felicia	VT23
Spexdirektör	Barkselius	Tilda	HT22-VT23
Spexdirektör	Elvin	Simon	HT22-VT23
Stipendiesekreterare	Jonsson Wold	Grim	HT22
Stipendiesekreterare	Hansson	Erik	VT23
Sånganförare	Hovstadius	David	HT22
Sånganförare	Bäcklund	Ingrid	VT23
T-träffsvärd	Mancuso	Melina	HT22
T-träffsvärd	Stein	Erik	HT22
T-träffsvärd	Balmér Degerlund	Linn	VT23
T-träffsvärd	Barkman	Rebecca	VT23
Teaterdirektör	Ågebrandt	Sally	HT22-VT23
Torsdagsvärd	Kämpe	Felicia	HT22
Torsdagsvärd	van der Heijden	Jasmijn	HT22
Torsdagsvärd	Fälth	Jacob	VT23
Torsdagsvärd	Hoac	Vivian	VT23
Webbredaktör	Andersson	Elsa	HT22
Webbredaktör	Hammer	Arthur	VT23

Nämnder och utskott

Besvärsutskottet

Inspektor (ordförande)	Ström	Per	HT22-VT23
Ledamot	Lind	Gustaf	HT22-VT23
Ledamot	Tiberg	Jesper	HT22-VT23

Biblioteksnämnden

Bibliotekarie (ordf.)	Andersson	Emma	HT22
Antikvarie	Löfqvist	Axel	HT22
Arkivarie	Bemark	Felix	HT22
Andre kurator	Swärd Brattström	Olle	HT22
Andre kurator	von Heijne	Elias	VT23
Ledamot	Kelbel	Max	HT22
Ledamot	Åkerberg	Astrid	HT22
Ledamot	Andersson	Elsa	HT22-VT23
Ledamot	Falk	Julia	HT22-VT23
Ledamot	Holmén	Lydia	HT22-VT23
Ledamot	Malinowski	Aleksander	HT22-VT23
Ledamot	Smedh	Julian	HT22-VT23
Ledamot	van det Heijden	Jasmijn	HT22-VT23
Ledamot	Hansson	Erik	VT23
Ledamot	Kämpe	Felicia	VT23

Förvaltningsdirektionen & Stiftelsens styrelse

Skattmästare	Danielsson	Magnus	HT22-VT23
Förste kurator	Pettersson	Karl Fredrik	HT22-VT23
Andre kurator	Swärd Brattström	Olle	HT22
Andre kurator	von Heijne	Elias	VT23
Tredje kurator	Wahlund	Martin	HT22
Ledamot (ordförande)	Syrén Julin	Emma	HT22-VT23
Ledamot	Andersson Engblom	Jolinn	HT22

Ledamot	Ek Rundblom	Susanne	HT22-VT23
Ledamot	Ellwert Stein	Erik	HT22-VT23
Ledamot	Johnson	Peder	HT22-VT23
Ledamot	Scheele	Edvard	HT22-VT23
Ledamot	Grimlund	Emma	VT23
Intendent (ständigt adjungerad)	Forsgren	Peter	HT22-VT23

Stadgeutskottet

Ledamot	Olofsson	Hannah	HT22
Ledamot	Stark	Gustav	HT22
Ledamot	Zdansky Cottle	Lilly	HT22
Ledamot	Corell	Axel	VT23
Ledamot	Reje Franzén	Moa	VT23
Ledamot	VAKANT		VT23

Nationsnämnden

Förste kurator (ordf.)	Pettersson	Karl Fredrik	HT22-VT23
Andre kurator	Swärd Brattström	Olle	HT22
Andre kurator	von Heijne	Elias	VT23
Tredje kurator	Wahlund	Martin	HT22-VT23
NN-ledamot	Border	Peter	HT22
NN-ledamot	Brandt	Hannah	HT22
NN-ledamot	Sjöholm	Markus	HT22
NN-ledamot	Sonesson	Patrik	HT22
NN-ledamot	von Heijne	Elias	HT22
NN-ledamot	Kelbel	Max	HT22-VT23
NN-ledamot	Runold	Jacob	HT22-VT23
NN-ledamot	Åkerberg	Astrid	HT22-VT23
NN-ledamot	Bäcklund	Gustaf	VT23
NN-ledamot	Hendar	Charlotte	VT23
NN-ledamot	Hovstadius	David	VT23
NN-ledamot	Rieschel	Rebecca	VT23

NN-ledamot	VAKANT		
NN-suppleant	Bornfeldt Persson	Astrid	HT22
NN-suppleant	Andersson	Emma	HT22-VT23
NN-suppleant	Wikström	Johanna	VT23
Nämndsekreterare	Huber Carbell	Ylva	HT22
Nämndsekreterare	Lidström	Beate	VT23

Stipendienämnden

Förste kurator (ordf.)	Pettersson	Karl Fredrik	HT22-VT23
Ledamot	Brandt	Hannah	HT22
Ledamot	Olofsson	Hannah	HT22
Ledamot	von Heijne	Elias	HT22
Ledamot	Bemark	Felix	HT22-VT23
Ledamot	Bäcklund	Ingrid	HT22-VT23
Ledamot	Jakobsson	Cajsa	HT22-VT23
Ledamot	Smedh	Julian	HT22-VT23
Ledamot	Åkerberg	Astrid	HT22-VT23
Ledamot	Espling	Klara	VT23
Ledamot	Green	Oscar	VT23
Stipendiesekreterare	Jonsson Wold	Grim	HT22
Stipendiesekreterare	Hansson	Erik	VT23

Valnämnden

Landskapets ordförande (ordf.)	Åqvist Willbrand	Fredrik	HT22
Landskapets ordförande (ordf.)	Olofsson	Hannah	VT23
Förste kurator	Pettersson	Karl Fredrik	HT22-VT23
Ledamot	Henriksén	Nike	HT22
Ledamot	Jakobsson	Cajsa	HT22
Ledamot	Olofsson	Hannah	HT22
Ledamot	Corell	Axel	HT22-VT23
Ledamot	Rengård	Ferdinand	HT22-VT23
Ledamot	Bruno	Tyra	VT23

Ledamot	Mancuso	Melina	VT23
Ledamot	van der Heijden	Jasmijn	VT23

Recentiorsutskottet

Recentiorsutskott	Bängs	Kajsa	HT22
Recentiorsutskott	Fälth	Jacob	HT22
Recentiorsutskott	Nyberg	Oliver	HT22
Recentiorsutskott	Roddar	Clara	HT22
Recentiorsutskott	Roséen	Pamina	HT22
Recentiorsutskott	Barrow	Mariam	VT23
Recentiorsutskott	Groth	Daniel	VT23
Recentiorsutskott	Halvarsson	Niklas	VT23
Recentiorsutskott	Henriksson	Elsa	VT23
Recentiorsutskott	Kaiser	Alicia	VT23

Revisorer

Nationsrevisor	Malm	Morgan	HT22
Nationsrevisor	Åkerrén Ögren	Tove	HT22
Bitr. revisor 1Q, stip.n.	Ödmann	Erik	HT22
Bitr. revisor 2Q	Gådin	Erik	HT22
Bitr. revisor 3Q	Hedström	Louis	HT22
Revisor för 1Q och stip.	Ohlsson	Richard	VT23
Revisor för 2Q	Stark	Gustaf	VT23
Revisor för 3Q	Hedström	Louis	VT23
Revisor Skattm., FD	Fors	Josefin	HT22-VT23
Revisor Stiftelsen	Fors	Josefin	HT22-VT23

Övriga nationsföreningar

Hornboskapens vänner

Ordförande Göran Carenbäck
Sekreterare Monica Landmark

Snerikekörens vänner

Ordförande Tomas Florin

Demiratus

Ordförande Erik Gjessing

Södermanlands-Nerikes nations spel- förening

Ordförande Aleksander
Malinowski

SöNerna

Ordförande Gustaf von Sydow

Tälge tokar

Kontaktperson Hannah Olofsson

Vännerna från v. Södermanland

Kontaktperson Martin Wahlund